An. et vol. XXVII 5 Aprilis 1935 (Ser. II, v. II) - Num. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Sacrum Consistorium: Secretum (1 Apr.), p. 129; Publicum (4 Apr.), p. 142.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Decretum de Consistorio semipublico, p. 142. II. Provisio Ecclesiarum, p. 143 - *S. C. pro Eccl. Orientali:* I. Decretum erectionis, p. 144. II. Notificatio de scapularibus, p. 145 - *S. C. Concilii:* Decretum de catechetica institutione, p. 155 - *S. C. de Prop. Fide:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 155. II. Nominationes, p. 156. III. Designationes, p. 156 - *S. C. Rituum:* I. Carcassonen. Decretum introductionis causae S. D. M. Theresiae de Soubiran, p. 157. II. Westmonasterien. Decretum super dubio de *tuto* in causa BB. Ioannis Fisher et Thomae More, p. 159. III. Romana. Decretum super virtutibus Ven. Philippinae Duchesne, p. 162.

Acta Tribunalium: *S. Romana Rota:* Citatio edictalis. Berolinen. (Hanus-Hasse), p. 166.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Antipreparatoria, Generale e Ordinaria - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 167-168.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXV

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano

Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 80 — extra Italiam, *L. it.* 50 —

Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (*Ex Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVII, n. 5 – 5 Aprilis 1935)

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM
(*diei 1 Aprilis 1935*)

PAG.
I. Camerariatus Sacri Collegii 129
II. Allocutio Ssmi Domini Nostri 129
III. Relatio causae Canonizationis 134
IV. Provisio Officii Camerariatus S. R. Ecclesiae 134
V. Provisio Ecclesiarum 134
VI. Postulatio Palliorum 140

II

CONSISTORIUM PUBLICUM
(*diei 4 Aprilis 1935*)

Solemnis peroratio Causae Canonizationis. . 141

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. Decretum de Consistorio semipublico ad exquirenda suffragia pro Canonizatione Beatorum Martyrum Ioannis Cardinalis Fisher, Episcopi Roffensis, et Thomae More Magni Angliae Cancellarii. - *5 Aprilis 1935* 142
II. Provisio Ecclesiarum 143

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I. Decretum erectionis Conlegii Missionarii S. Basilii Magni pro Oriente. - *15 Ianuarii 1935* 144
II. Notificatio. - *25 Martii 1935* 145

SACRA CONGREGATIO CONCILII

PAG.
Decretum de catechetica institutione impensius curanda et provehenda. - *12 Ianuarii 1935* 145

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Provisio Ecclesiarum 155
II. Nominationes 156
III. Designationes pro appellationibus 156

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Carcassonen.* - Decretum introductionis causae beatificationis et canonizationis Ven. Servae Dei Mariae Teresiae de Soubiran, fundatricis Societatis Mariae Auxiliatricis. - *9 Maii 1934* 157
II. *Westmonsterien.* - Decretum super dubio de *tuto* in causa canonizationis Beatorum martyrum Ioannis Cardinalis Fisher, Episcopi Roffen., et Thomae More, Magni Angliae Cancellarii. - *3 Martii 1935* . 159
III *Romana seu Sancti Ludovici.* - Decretum super virtutibus in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servae Dei Philippinae Duchesne e Societate Sororum a S. Corde Iesu. - *17 Martii 1935*. 162

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Berolinen. - Citatio edictalis in causa nullitatis matrimonii (Hanus-Hasse). - *19 Februarii 1935* 166

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Antipreparatoria, Generale* e *Ordinaria* . . . 167
II. Segreteria di Stato: *Nomine* 168
III. Necrologio 168

An. et Vol. XXVII 5 Aprilis 1935 (Ser. II, v. II) - Num. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM

Die I Aprilis MDCCCCXXXV in consueta Aula Palatii Apostolici fuit Consistorium secretum, cuius acta ex ordine referuntur.

I. – CAMERARIATUS SACRI COLLEGII

Reverendissimus Cardinalis Locatelli detulit ac reddidit perulam Sacri Collegii S. R. E. Cardinalium Ssmo Dño Nostro Papae, qui eam tradidit Reverendissimo Cardinali Capotosti, hoc anno ipsius Sacri Collegii Camerario. Subinde haec fuit

II. – ALLOCUTIO SSMI DOMINI NOSTRI

VENERABILES FRATRES

Pergratus Nobis nullo non tempore accidit frequens hoc in amplissimo loco conspectus vester, quo totius orbis terrarum studium exspectatioque quodammodo vos comitantur. At in praesens commune eiusmodi studium exspectationemque eventa adaugent tam magni equidem momenti, ob dissimiles sane causas

diversaque rerum adiuncta, ut immerens personae Nostrae humilitas praepedire nequeat, quominus eadem in Ecclesiae universaeque hominum consortionis annalibus inscribantur.

Quod primum Nostro obversatur animo, quodque una Nobiscum ubique gentium christifideles omnes praestolantur, praecipua causa est, quare vos hodierno die coram convocavimus; ut scilicet sententiam vestram, ex Apostolicae Sedis more institutoque, rogemus de beatis martyribus Ioanne S. R. E. Card. Fishero Episcopo Roffensi, ac Thoma Moro Magno Angliae Cancellario sanctitudinis palma decorandis. Laetum id sane, faustum ac felix non modo dilectissimae Nobis Anglorum genti, verum etiam Catholicae Ecclesiae universae futurum omnino confidimus. Alter enim sacrorum administrorum, alter laicorum hominum praeclarum decus est atque ornamentum. Quam ob rem si eorum virtutum laudes, si martyrium ob sanctissimas Dei Ecclesiaeque leges et praesertim ob supremam Romani Pontificis in spiritualibus auctoritatem, ab iisdem tam strenue factum in sua luce collocentur, exemplum habent utriusque ordinis fideles, quod summopere admirentur sibique ad imitandum proponant. At iis potissimum hanc faustitatem fore frugiferam speramus, qui horum beatorum martyrum et patriam et sermonem et gloriam peculiari titulo participant. Novimus siquidem legitimam hanc honoris amplificationem, suis civibus tribuendam, Anglos praesertim efflagitare incensoque animo opperiri; novimus eosdem acriore quodam studio, Nostra hac aetate, ad avitam fidem ferri ac revocari, inque Apostolicam hanc Sedem, quae christiana praecepta christianumque cultum in Britanniam primum invexit, quaeque, dum acatholicae sectae in discidium quotidie magis disgregantur, unum exstat columen ac firmamentum veritatis; novimus denique — atque gratissima adhuc subit recordatio animum — flagrans eiusmodi unius Ovilis desiderium luculenter ipsos esse testatos, cum, sacro humanae Redemptioni vertente anno, frequentissimi ex Anglia ad Almam hanc Urbem singulatim turmatim confluxissent. Impetrent igitur a Deo — quod enixe precamur optamusque — beati hi Caelites suorum civium menti voluntatique lumen ac gratiam,

ut sollemnis, quae in Vaticanae Basilicae maiestate proxime agetur, consecrationis eventus quam plurimis stimulos adiiciat ut — exploratis satius Catholicae Ecclesiae doctrinis — ad eam sanctorum altricem ac matrem admirationis studio moveantur. Aliud praeterea est, Venerabiles Fratres, quod heic silentio praeterire nolumus; beatos scilicet hos martyres, quarto exeunte saeculo a gloriosa ipsorum morte, ad Caelitum honores evectum iri, cum maximum extra ordinem Iubilaeum ad omnes catholici orbis gentes productum in eo sit ut feliciter expleatur; ita ut Sanctorum ordini, quos recens militanti Ecclesiae imitandos proposuimus, videantur ipsi veluti coronam imponere. Quandoquidem vero sempiterna caeli beatitudo patriae caritatem nedum minuat adauget, haud dubium est eos auctiora in dies prosperitatis incrementa genti suae conciliare, hac praesertim faustitate cum per amplissimas anglici imperii regiones quintum summis laetitiis faustisque ominibus celebretur lustrum, ex quo supremus Britannicae ditionis Moderator regium atque imperatorium diadema suscepit.

Quodsi haec quae adhuc, etsi breviter, attigimus, gaudio perfundunt animos, quod praeclariore luce ea commonstrant, quae hominum mentes maxime recreant, nobilitant et ad egregia facinora excitant; at cum ad teterrimum illud convertimus oculos rerum omnium discrimen — oeconomicarum dicimus, politicarum, ac potissimum in genere morum — quo universus paene terrarum orbis in praesens conflictatur, et ad ea, vel funestiora, quae in posterum formidantur, est profecto cur summo moerore afficiamur. Etenim dum detrimenta ac damna, quae ex saevissimo Europae bello paucis ante annis composito eruperunt, nondum resarcire licuit, iam tetra caelum offunditur nube, iamque subiti ignes formidolose coruscant caliginemque secant; quae quidem omnia suspensos ac trepidos hominum animos tenent. Ita profecto ut divina illa Iesu Christi verba menti Nostrae obiiciantur: « Audieritis praelia et seditiones... Et pestilentiae et fames, terroresque de caelo et signa magna erunt... Arescentibus hominibus prae timore et exspectatione quae supervenient universo orbi »

(Luc. XXI, 9 sq.). Haud miramur igitur si undique populi, in tot rerum angustiis tantaque « pressura gentium » (ibid.), ad communem Patrem oculos intendant, lucis, solacii speique aliquid impetraturi. Cui Nos filiorum exspectationi cum, pro facultate, respondere cupiamus, paternum animum Nostrum, trepidum equidem, sed miserentissimi Dei auxilio fidenter innixum aperire volumus. Iamvero, si nullo non tempore homines christianae spei virtute indigent, at ad eam, hac praesertim tempestate, acriore studio se convertant oportet; pro certo habentes se suaque omnia divino nutu gubernari. Animorum igitur anxitudo hac virtute conquiescat; eamque excipiat ac sequatur sedula ad misericordiarum Patrem supplicatio, ut tandem aliquando humanae genti meliora tempora arrideant. Quemadmodum Apostoli, feris fluctibus iactati ac paene mersi, Christum complorantes supplicarunt, ita nos omnes eorum precem geminemus: « Domine, salva nos, perimus » (Mat. VIII, 25), ut nobis etiam quandoque fiat « tranquillitas magna ». Cum vero qui ubique serpit, futuri belli rumor omnes potissimum commoveat et pavore summo percellat, rei consentaneum ducimus aliquid etiam adicere, quod Apostolicum, quo fungimur, munus a Nobis postulare videtur. Iterum inter se digladiari populos, fraternum iterum cruorem effundi, ac terra marique caeloque ad caedem denuo vastitatemque omnia detrudi, hoc tam immane scelus esset vesanaeque mentis furor, ut fieri non posse omnino putemus, secundum effatum illud « Quae contra ius fiunt, nec fieri posse credenda sunt ». Nobis enim persuadere non possumus, quibus populorum prosperitas atque fortuna cordi esse debeat, eos sibi creditam gentem non modo, sed universam fere hominum consortionem ad excidium, ad ruinam, ad interitum esse compulsuros. Atsi aliquis — quod Deus avertat, quodque nunquam eventurum confidimus — infandum eiusmodi flagitium moliri atque efficere sibi sumpserit, tum Nos contineri non possumus quin Omnipotentem Deum, precem illam iterando, moerenti animo rogemus: « Dissipa gentes quae bella volunt » (Ps. LXVII, 31). Quae quidem de morali novi cuiusque belli impossibilitate dicta sint; sed et ipsa ad physicas res quod attinet

impossibilitas in asperrimis huius aetatis adiunctis et Nobis et multis manifesta apparet.

In tanta hac tristitia temporum — quae deteriorum etiam timorem inicit — ut benignissimus Deus eorum praesertim mentes superna sua luce collustret, quorum in manibus est populorum temperatio atque fortuna, iam Nos, uti nostis, Venerabiles Fratres, superiore mense Ianuario, publicas in triduum supplicationes indiximus Lapurdi habendas, quibus iussimus etiam ut christifidelium omnium preces, vel ex dissitis terrarum regionibus, coniungantur. Cui celebritati et Nos ipsi pro Nostra in Immaculatam Virginem pietate proque grato Nostro in Deum animo ob cumulatissime partum Anni Sancti decursu caelestium fructuum thesaurum, per Legatum Nostrum quodammodo praesentes esse volumus. Namque nullo prorsus aptiore modo sacrum Divinae Redemptionis annum concludendum putavimus, quam si ad prodigiale Massabiellense specus eucharisticum sacrificium per continentes dies noctesque tres summa pietate celebretur. Etenim sacri eiusmodi ritus immolationem illam incruento modo renovant, quam Redemptor noster e cruce pendens Aeterno Patri pro nobis obtulit. Idque ad Deiparae illius Virginis aram eveniet, cui perdolenter adstanti Unigenitus Filius humanam Familiam veluti matri concredidit. Faustissimis igitur diebus illis admirantium multitudini Calvariae spectaculum quasi conspiciendum dabitur; eidemque multitudini Lapurdense specus novum Golgotha videbitur divino cruore irroratum. Fore propterea confidimus ut uberibus eis salutis fructibus, quos per sacri huius temporis spatium colligere datum est, vel copiosiores adiiciantur, ac pacis iris, Immaculata Virgine deprecante, tandem aliquando laboranti humano generi affulgeat.

III. – RELATIO CAUSAE CANONIZATIONIS

Allocutione habita Ssmus, arcessito ad gradus Solii Reverendissimo Cardinali Laurenti, ei munus commisit ut de praefata Causa Canonizationis Beatorum Martyrum Ioannis Fisher et Thomae More referret. Et idem

Reverendissimus stans, disertum sermonem habuit de vita ac martyrio utriusque, sedulo recensens acta universa, quae in causa Canonizationis eorundem Sacra Rituum Congregatio, praevio accurato examine admisit ac adprobavit.

Relatione expleta, Ssmus Revmorum Patrum Cardinalium singillatim suffragia exquisivit, quae singuli stantes apertoque capite reddiderunt. Hisce pro votis laetanter exceptis, Beatissimus Pater Consistorium publicum indixit tenendum quarta die huius mensis Aprilis.

IV. – PROVISIO OFFICII CAMERARIATUS S. R. E.

Tum ex aula egresso Reverendissimo Eugenio Cardinali Pacelli, Ssmus eumdem assumpsit ad munus Camerarii S. R. Ecclesiae; qua provisione enunciata idem Reverendissimus Camerarius in aulam Consistorii iterum ingressus est et manus Pontificis osculatus.

V. – PROVISIO ECCLESIARUM

Subinde Ssmus sequentes proposuit Ecclesias.

Metropolitanae Ecclesiae Westmonasteriensi praefecit R. P. D. Arcturum Hinsley, hactenus Archiepiscopum titularem Sardianum.

Metropolitanae Ecclesiae Senensi, R. P. D. Marium Toccabelli hactenus Episcopum Alatrinum.

Cathedralibus Ecclesiis invicem perpetuo unitis Melphiensi et Rapollensi quibuscum *in personam* coniunxit *Ecclesiam cathedralem Venusinam*, R. P. D. Dominicum Petroni, hactenus Episcopum Anglonensem, Tursiensem.

Cathedralibus Ecclesiis Urbaniensi et Sancti Angeli in Vado invicem perpetuo unitis, R. P. D. Ioannem Capobianco, hactenus Episcopum titularem Hephaestiensem.

Insuper alios etiam per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciatos sacrorum Antistites edixit, nimirum.

ARCHIEPISCOPOS:

Granatensem, Augustinum Parrado y Garcia, iam Episcopum Palentinum.

Hierapolitanum in Syria, Thomam Trussoni, iam Archiepiscopum Consentinum.

de Plata, Franciscum Alberti, per elevationem sedis ad metropolitanam.

Sancti Ioannis de Cuyo, Iosephum Americum Orzali, per elevationem sedis ad metropolitanam.

Cordubensem in America, Firminum Lafitte, per elevationem sedis ad metropolitanam.

Sanctae Fidei in America Meridionali, Nicolaum Fasolino, per elevationem sedis ad metropolitanam.

Nicosiensem, Gulielmum Piani, iam Archiepiscopum Dramensem.

Nominis Iesu seu Cebuanum, Gabrielem Reyes, per elevationem sedis ad metropolitanam.

Adamantinum, Seraphinum Gomes Jardim, iam Episcopum Arassuahyensem.

Nicopsitanum, Aloisium Stepinac, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Antonii Bauer, Archiepiscopi Zagabriensis.

Amasenum, Gustavum Testa, Delegatum Apostolicum in Aegypto, Arabia, Erythraea, Aethiopia, Palaestina, Transjordania et insula Cypro.

Goritiensem et Gradiscanum, Carolum Margotti, iam Archiepiscopum Mesembrianum.

Darensem, Antonium Riberi, Delegatum Apostolicum ad Missiones Africae.

Consentinum, Robertum Nogara.

Spoletanum, Petrum Tagliapietra, iam Episcopum Sancti Severini.

Ternobenum, Franciscum Ernestum Ricard, iam Archiepiscopum Auxitanum.

Paranensem, sede nuper ad metropolitanam evecta, Zenobium Guilland.

Saltensem, sede nuper ad metropolitanam evecta, Robertum Tavella.

Laodicenum in Syria, Horatium Mazzella, iam Archiepiscopum Tarentinum.

Misthiensem, Aloisium Martinez, iam Episcopum Anemurensem, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Leopuldi Ruiz y Florez, Archiepiscopi Moreliensis.

Neopatrensem, Angelum Mariam Perez y Cecilia, iam Archiepiscopum Verapolitanum.

Bosporanum, Iosephum Ignatium Marquez, iam Episcopum Lysiniensem, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Petri Vera y Zuria, Archiepiscopi Angelorum.

Mesembrianum, Angelum Iosephum Roncalli, iam Archiepiscopum Areopolitanum.

Germensem in Hellesponto, Iosephum Mazzoli, Delegatum Apostolicum in Bulgaria.

Salisburgensem, Sigismundum Waitz, iam Episcopum Cibyratensem.

Torontinum, Iacobum Carolum Mac Guigan, iam Archiepiscopum Reginatensem.

Bizyenum, Iosephum Garibi Rivera, iam Episcopum Rhosiensem, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Francisci Orozco y Jiménez, Archiepiscopi de Guadalajara.

Aquensem, Aemilium Roques, iam Episcopum Montis Albani.

Bituricensem, Ludovicum Fillon, iam Episcopum Lingonensem.

Auxitanum, Virgilium Béguin, iam Episcopum Bellicensem.

Tarentinum, Ferdinandum Bernardi, iam Episcopum Andriensem.

Gortyniensem, Eduardum Iosephum Hanna, iam Archiepiscopum Sancti Francisci in California.

Novae Aureliae, Iosephum Franciscum Rummel, iam Episcopum Omahensem.

Madraspolitanum, Ludovicum Mathias, iam Episcopum de Shillong.

EPISCOPOS:

Indianopolitanum, Iosephum Elmerum Ritter, iam Episcopum Hippenum.

Desmoinensem, Gerardum Bergan.

Cajazeirasensem, Ioannem de Matha Amaral.

Hippenum, Vedastum Pinto, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Iosephi Marcondes Homem de Mello, Archiepiscopi-Episcopi Sancti Caroli de Pinhal.

Candybensem, Theophilum Bromboszcz, Auxiliarem R. P. D. Stanislai Adamski, Episcopi Katovicensis.

Puteolanum, Alfonsum Castaldo.

de Ranchi, Anscharium Sevrin.

Thalensem, Ioannem Collins, primum Vicarium Apostolicum Liberiensem.

Bisicensem, Emmanuelem Borrás Ferré, Auxiliarem Emi P. D. Francisci Assisiensis S. R. E. Cardinalis Vidal y Barraquer Archiepiscopi Tarraconensis.

Hartfortiensem, Mauritium Mac Auliffe, iam Episcopum Dercensem.

Cephaludensem, Aemilianum Cagnoni.

Uxentinum, Theodoricum De Angelis.

Papiensem, Ioannem Baptistam Girardi.

Memphitanum, Godefridum Zaccherini, iam Episcopum Aesinum.

Massensem, Christophorum Arduinum Terzi.

Sancti Ioannis Quebecensis, dioecesi noviter erecta, Anastasium Forget.

Lysiniensem, Iosephum Ignatium Marquez, Auxiliarem R. P. D. Petri Vera y Zuria, Archiepiscopi Angelorum.

Gallensem, Nicolaum Laudadio.

Elidensem, Cuthbertum Martinum O'Gara, primum Vicarium Apostolium de Shenchow.

Vagadensem, Paulum Bouque, primum Vicarium Apostolicum de Foumban.

Vulturiensem, Franciscum Xaverium Lacoursière, primum Vicarium Apostolicum de Ruwenzori.

Ambiensem, Alexandrum Roy, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Stephani Larue, Vicarii Apostolici de Bangueolo.

Zalichenum, Franciscum Eberle, Auxiliarem R. P. D. Iosephi Kumpfmüller, Episcopi Augustani Vindelicorum.

Tacambarensem, Emmanuelem Pium Lopez.

Taianum, Stephanum Carton de Wiart, Auxiliarem Emi P. D. Iosephi Ernesti S. R. E. Cardinalis van Roey, Archiepiscopi Mechliniensis.

Sophenensem, Iulium Campero y Aráoz, iam Episcopum Saltensem.

Hildeshiensem, Iosephum Machens.

Krishnagarensem, Stephanum Ferrando.

de Shillong, Ludovicum Mathias.

Zorolensem, Paulum Alegria, Vicarium Apostolicum Casanarensem.

Laginensem, Leonem Angelum Olano y Urteaga, Vicarium Apostolicum Guamensem.

Zoravenum, Petrum Villekens, Vicarium Apostolicum Bataviae.

Riverormensem, Iacobum Cassidy, iam Episcopum Iboritenum.

Iboritenum, Iulianum Martinez, iam Episcopum Paranensem.

Victoriensem in insula Vancouver, Ioannem Hugonem MacDonald.

Aesinum, Carolum Falcinelli.

Mercedensem, noviter erecta dioecesi, Ioannem Paschalem Chimento, iam Episcopum Selensem.

Sancti Ludovici in Argentina, noviter erecta dioecesi, Dionysium Tibiletti, iam Episcopum Euroeensem in Epiro.

de Rio Cuarto, noviter erecta dioecesi, Leopuldum Buteler, iam Episcopum Tiniensem.

Corrientensem, Franciscum Vicentin.

Riojensem, noviter erecta dioecesi, Froilanum Ferreira Reinafé.

de Bahia Blanca, noviter erecta dioecesi, Leandrum Astelarra.

Azulensem, noviter erecta dioecesi, Caesarem Cáneva.

Rosariensem, noviter erecta dioecesi, Antonium Caggiano.

Mendozensem, noviter erecta dioecesi, Hannibalem Verdaguer.

Catamarcensem, Carolum Hanlon.

Viedmensem, noviter erecta dioecesi, Nicolaum Esandi.

Jujuyensem, noviter erecta dioecesi, Henricum Mühn.

Elatensem, Ioannem Faisandier, iam Episcopum Trichinopolitanum.

Caratingensem, Iosephum Mariam Parreira Lara, iam Episcopum de Santos.

Tifernatensem, Philippum Mariam Cipriani.

Sancti Severini, cum administratione perpetua dioecesis Treiensis, Ferdinandum Longinotti.

Theleptensem, Ioannem Antonium de la Fluente, iam Episcopum Terulensem.

Ucrensem, Franciscum Hoowaarts, primum Vicarium Apostolicum de Tsaochowfu.

Cuneensem, Iacobum Rosso.

Lodzensem, Vlodimirum Bronislaum Jasinski, iam Episcopum Sandomiriensem.

Selensem, Petrum Mozzanica, Auxiliarem Emi P. D. Alaphridi Ildefonsi S. R. E. Cardinalis Schuster, Archiepiscopi Mediolanensis.

Derthonensem, Aegysthum Melchiori, iam Episcopum Nolanum.

Portaugustanum, Normannum Gilroy.

Reunionis seu Sancti Dionysii, Franciscum Cleret de Langavant.

Myricenum, Paulum Misner, Vicarium Apostolicum de Yükiang.

Chobiensem, Iosephum Anscharium Julien, Vicarium Apostolicum Nyassae.

Baricensem, Angelum Negri, primum Vicarium Apostolicum Nili Aequatorialis.

Parlaitanum, Carolum Vogel, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Adulphi Rayssac, Vicarii Apostolici de Swatow.

Combensem, Tarcisium Henricum Iosephum Van Valenberg, Vicarium Apostolicum Borneae Hollandicae.

Fossanensem, Angelum Soracco.

Cabasitanum, Prudentium Contardo, iam Episcopum de Temuco.

Trifluvianensem in Canada, Alaphridum Odilonem Comtois, iam Episcopum Barcaeum.

Biltensem, Salvatorem Montes de Oca, iam Episcopum Valentinum in Venezuela.

Sanctae Mariae Ormensis, Raphaelem Hubertum Dignan.

Lysiniensem, Raymundum Kearney, Auxiliarem R. P. D. Thomae Edmundi Molloy, Episcopi Bruklyniensis.

Baionensem, Henricum Houbaut.

Nanceiensem, Marcellum Fleury.

Canensem, Caietanum Malchiodi, Vicarium Apostolicae Administrationis Basilicae Lauretanae.

Salmantinum, Henricum Pla y Deniel, iam Episcopum Abulensem.

Carthaginensem in Hispania, Michaëlem de Sanctis Diaz y Gomara, iam Episcopum Oxomensem.

Illerdensem, Salvium Huix Miralpeix, iam Episcopum Selymbrianum.

Placentinum, Felicianum Rocha Pizarro, iam Episcopum Arethusium.

Oscensem, Linum Rodericum Ruesca, iam Episcopum Tabborensem.

Ovetensem, Iustum Antoninum Echeguren y Aldana.

Tigavitanum, Basilium Octavium Tanghe, primum Vicarium Apostolicum de Ubanghi belgico.

Chusirensem, Carolum Albertum Wollgarten, Vicarium Apostolicum Limonensem.

Tabenum, Assuerum Theophanum Bassi, primum Vicarium Apostolicum de Loyang.

de Vera Paz, nuper erecta dioecesi, Aloisium Montenegro y Flores.

de Linares in Chile, Ioannem Subercaseaux Errazuriz.

de Temuco, Alaphridum Silva Santiago.

Barcaeum, Iosephum Gasparem de Affonseca Silva, Auxiliarem R. P. D. Leopuldi Duarte Silva, Archiepiscopi Sancti Pauli in Brasilia.

Lyddensem, Gulielmum Griffin, Auxiliarem R. P. D. Alexandri Iosephi Mac Gavick, Episcopi Crossensis.

Tacapitanum, Ludovicum Parisot, Vicarium Apostolicum de Dahomey.

Tabborensem, Marium Civelli, Vicarium Apostolicum de Hanchungfu.

Zenobiensem, Dominicum Ho Ngoe Cân, Coadiutorem cum iure futurae successionis venerabilis fratris Petri Muñagorri y Obineta, Vicarii Apostolici de Buichu.

Denique Ssmus ratam se habere dixit electionem canonice factam in Synodo Episcoporum Maronitarum R. D. Pauli Méouchi ad Ecclesiam archiepiscopalem Tyrensem Maronitarum.

VI. – POSTULATIO PALLIORUM

Tum R. P. D. Arcturus Hinsley personaliter institit pro Pallio suae metropolitanae Ecclesiae Westmonasteriensis: cui Ssmus respondit: « Crastina die Nos ipsi tibi imponemus ». Personaliter item facta est postulatio Palliorum ab Ecclesiis metropolitanis Goritiensi et Senensi.

Per procuratores autem facta est postulatio Palliorum ab Ecclesiis metropolitanis: *Granatensi, de Plata* (per elevationem sedis), *S. Ioannis de Cuyo* (item), *Cordubensi in America* (item), *Sanctae Fidei in America Meridionali* (item), *Nominis Iesu seu Cebuana* (item), *Adamantina, Paranensi* (item), *Saltensi* (item), *Adelaidensi* (per successionem), *Salisburgensi, Torontina, Aquensi in Gallia, Bituricensi, Auxitana, Wellingtonensi* (per successionem), *Tarentina, Sancti Francisci in California* (per successionem), *Nova Aurelia, Madraspolitana*, item ab archiepiscopalibus *Consentina et Spoletana;* atque (ex privilegio) ab episcopali Ecclesia *Papiensi.*

II

CONSISTORIUM PUBLICUM

Feria V, die IV Aprilis MDCCCCXXXV in Aula supra porticum Basilicae Vaticanae fuit Consistorium *Publicum* pro solemni peroratione Causae Canonizationis Beatorum Martyrum Ioannis Card. Fisher Episcopi Roffensis et Thomae More Angliae Magni Cancellarii, quam perorationem peregit Illmus Dñus Augustus Milani, Decanus Collegii Advocatorum Sacrae Aulae Consistorialis. — Nomine vero Sanctitatis Suae, Illmus et Revmus D. Antonius Bacci, Secretarius a Brevibus ad Principes, haec respondit:

« Summo mihi honori est summoque gaudio ad orationem vestram pro concredito munere respondere Augustum Pontificem optare vehementer ut hi beati caelites, quorum causam diserte perorastis, sanctitudinis palma decorentur. Quam ut in sententiam libentissime discedat, Eius profecto pulsant ac commovent animum cum praeclarae Ioannis Fisheri ac Thomae Mori virtutum laudes, tum martyrium tam strenue ab utroque factum, tum denique innumerabiles non modo e Britannia, sed etiam undique paene gentium ad Eum admotae supplicationes. At id etiam in causa est, cur Sanctitas Sua nova militantem Ecclesiam gloria afficiat, ut scilicet qui proxime nobis consecrabuntur apud Deum suffragatores atque patroni, iidem nos omnes, imprimisque cives suos, catholicae religionis ad mortem usque tuendae firmitudinem, mortalis huius vitae contemptum christianamque edoceant morum integritatem. Et cur equidem imperiosa Anglorum gens Romana fide — quae una immutatâ veritate alitur et in beati Petri cathedra solidatur — in exemplum iterum non praestet atque eniteat? Cur suorum maiorum instituta studiose non repetat, eorumque non aemuletur fastos, si novo hoc sanctitatis fulgore perculsa ad hoc catholici nominis veluti centrum animum convertat, unde, Gregorio Magno auspice, christiana praecepta christianumque cultum tam libenter accepit? Id, quaesumus, ex horum beatorum martyrum vita in totius orbis luce collocata, ex eorumque supplici prece sperare liceat.

« Verumtamen Beatissimus Pater, ut rite omnia ex Apostolicae Sedis more eveniant, non vult ante laetabilem eiusmodi sententiam edicere, quam in Consistorio Semipublico, quod vocant, Purpuratorum Patrum, Patriarcharum ceterorumque sacrorum Antistitum, hac de causa coëuntium, suffragia exquisierit atque probaverit.

« Interea vero per me vos adhortatur omnes ut, ad rem tanti momenti digne decernendam, menti Suae Sancti Spiritus lumen per admotas ad Deum preces concilietis ».

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

DECRETUM

DE CONSISTORIO SEMIPUBLICO AD EXQUIRENDA SUFFRAGIA PRO CANONIZATIONE BEATORUM MARTYRUM IOANNIS CARDINALIS FISHER, EPISCOPI ROFFENSIS, ET THOMAE MORE, MAGNI ANGLIAE CANCELLARII.

Habitis iam de more Consistoriis, tum secreto, tum publico, diebus prima et quarta huius mensis Aprilis in Palatio Apostolico Vaticano, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. PP. XI, Consistorium semipublicum die nona mensis Maii p. f. fieri decrevit, in quo exquiret Episcoporum sententiam pro canonizatione Beatorum Martyrum Ioannis Cardinalis Fisher, Episcopi Roffensis, et Thomae More, Magni Angliae Cancellarii. Quapropter Ssmus Dominus praescribit ut omnes Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, Praelati et Abbates nullius, qui sunt intra centesimum ab Urbe lapidem, si possint, Romam tempestive petant, praefato Consistorio intersint, suffragium suum edituri, et solemni canonizationi, si in eodem Consistorio indicta fuerit, adsistant suo tempore. Ceteros vero Antistites de his quae supra memorantur certiores reddit, laetus quidem si qui ad eumdem finem romanum iter suscipere velint. Ne autem frequentibus itineribus nimium graventur Ordinarii locorum, Sanctitas Sua benigne indulget ut qui, sive occasione Consistorii Romam convenerint, sive praefatis solemniis adfuerint, proxima vice ab obligatione sacra Limina visitandi eximantur.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 5 Aprilis 1935.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

MONITUM

Rmi Archiepiscopi et Episcopi qui, iuxta praecedens Sacrae Congregationis Consistorialis convocationis decretum, Romae semipublico Consistorio pro Canonizatione vel sacris Canonizationis Solemniis intererunt, quamprimum Adsessori Sacrae Congregationis Consistorialis (*Palazzo della Cancelleria, Piazza della Cancelleria, 1 - Roma 116*) et subscripto Apostolicarum Caeremoniarum Praefecto (*Piazza Capranica, 98 - Roma 120*) per epistolam significent quo circiter die venturi sunt, ut Praesulum numerus opportune cognoscatur, et ipsi schedulas et intimationes pro Consistorio vel Canonizatione tempestive accipere possint.

Ne vero apostolici cursores in schedularum distributione ancipites haereant de Episcoporum domiciliis, oportet ut ipsi Archiepiscopi et Episcopi in scriptis eumdem Caeremoniarum Praefectum de suo quisque domicilio certiorem faciant.

Iidem Antistites secum deferent vestes praelatitias laneas violaceas, cum mantelleto pariter laneo violacei coloris, biretum, rochetum et cappam laneam violaceam sine pellibus armellineis pro Consistorio.

Pro sacris vero Canonizationis Sollemniis, Praesules deferent amictum, mitram ex linea tela alba et pluviale simplex e lamina sin minus ex serico damasceno coloris *rubri*.

Antistites autem cardinalitia dignitate praefulgentes, vestes cardinalitias *sericas rubri* coloris et cappam *violaceam* sine pellibus armellineis pro Consistorio habebunt. Pro Sollemniis autem Canonizationis induent vestes cardinalitias *rubri* coloris, calceos rubros, amictum, planetam *rubri* coloris opere phrygio aureo distinctam, mitram serico-damascenam. Cappellani caudatarii induent vestem sericam violaceam cum crocea lanea violacei pariter coloris, superpelliceo et vimpa.

Praesules ad Ordines vel Congregationes religiosas pertinentes quoad rochetum et qualitatem ac colorem vestium consuetum morem servabunt.

Die 5 Aprilis 1935.

De mandato Ssmi D. N. Papae

L. ✠ S.

CAROLUS RESPIGHI,
Protonot. Ap., Caerem. Praefectus.

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

2 Martii 1935. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Gortyniensi praefecit R. P. D. Eduardum Iosephum Hanna, hactenus Archiepiscopum S. Francisci in California.

9 Martii 1935. — Metropolitanae Ecclesiae Novae Aureliae, R. P. D. Iosephum Franciscum Rummel, hactenus Episcopum Omahensem.

— Titulari episcopali Ecclesiae Lyddensi, R. P. D. Gulielmum Griffin, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Alexandri Iosephi Mac Gavick, Episcopi Crossensis.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I

DECRETUM

ERECTIONIS COLLEGII MISSIONARII S. BASILII MAGNI PRO ORIENTE

Cum, Deo auxiliante, inclitum Cryptoferratense Sanctae Mariae Coenobium, quod Romani Pontifices tamquam pulcherrimam sui diadematis margaritam semper habuerunt, hodie antiquam aemuletur laudem, ibique vocationes floreant ad Ordinem Sancti Basilii Magni, cuius monachi, auctore iam et duce beato Nilo Abbate, ritum byzantinum semper sequuti, nunc etiam religiose servant ac fovent, opportunum visum est domum, quam Basiliani Romae tenuerunt ab initio saeculi XVII usque ad a. 1870, denuo, ad instar Conlegii Missionarii, restituere. Basiliani, enim, e Coenobio Cryptoferratensi, exemplorum quae sibi maiores indesinenter tradidere haud immemores, Orientem aspiciunt quasi electam dominicae vineae portionem, ubi fructus uberrimos, Virgine « Theotoko » protegente, pro reditu fratrum dissidentium in sinum Ecclesiae habituros confidunt.

Itaque, Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Pp. XI, benigne annuens precibus Revmi Superioris Coenobii Cryptoferratensis, in Audientia Emo D. Cardinali a secretis S. C. pro Ecclesia Orientali die 5 Ianuarii anno 1935 concessa, dignatus est adprobare erectionem, Romae ad Sancti Basilii, novi Instituti, cui sit nomen « Conlegium Missionarium Sancti Basilii Magni pro Oriente »; simulque mandavit ut hac de re decretum per S. C. pro Ecclesia Orientali conficeretur.

Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. pro Ecclesia Orientali, die 30 Ianuarii anno 1935, in festo trium Ss. Oecumenicorum Doctorum Basilii Magni, Gregorii Theologi et Ioannis Chrysostomi, iuxta Kalendarium ritus byzantini.

A. Card. SINCERO, Episcopus Praenestinus, *a Secretis.*

L. ✠ S.

I. Cesarini, *Adsessor.*

II

NOTIFICATIO

Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI preces benigne excipiens Nicolai Czarneckij, Episcopi titularis Lebediensis, Visitatoris Apostolici ritus byzantini-slavici in Polonia, annuere dignatus est ut indultum, per decretum S. S. C. Sancti Officii diei 16 Decembris a. 1910 (*Acta Apostolicae Sedis*, vol. III, pag. 22), quo omnibus christifidelibus conceditur usus metallici numismatis loco Scapularium ex panno, quae tertiorum Ordinum non sunt propria, extendatur, pro fidelibus rituum orientalium, *etiam ad actum impositionis*, ita ut huiusmodi impositio per sacrum numisma, loco scapularium ex panno peracta, ad omnes effectus valida et licita sit, servato tamen in ceteris tenore decreti supramentovati. Praesenti in perpetuum valituro, absque ulla Litterarum Apostolicarum in forma brevi expeditione et contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. pro Ecclesia Orientali, die 25 Martii a. 1935.

Ioseph Cesarini, *Adsessor*.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DECRETUM

DE CATECHETICA INSTITUTIONE IMPENSIUS CURANDA ET PROVEHENDA

Provido sane consilio catholica Ecclesia, veritatis divinitus revelatae custos et magistra, officio et munere suo sanctissimo perfunctura, inde ab initio, illud, inter cetera, sibi faciendum censuit, ut initiandis Christo Domino et in eius disciplina instituendis hominibus, praesertim pueris et rudioribus, caelestis sapientia, ad salutem aeternam necessaria, doctoris legitimi opera ac ministerio, catechetice traderetur.

Et prudenter id quidem. Cum enim omnis christiani hominis scientia comprehendatur divini Redemptoris sententia: *haec est vita aeterna ut cognoscant te solum verum Deum et quem misisti Iesum Christum*, ea scientia, recte et apposite, catechetica institutione continetur, per quam de Deo

9 Martii 1935. — Metropolitanae Ecclesiae Novae Aureliae, R. P. D. Iosephum Franciscum Rummel, hactenus Episcopum Omahensem.

— Titulari episcopali Ecclesiae Lyddensi, R. P. D. Gulielmum Griffin, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Alexandri Iosephi Mac Gavick, Episcopi Crossensis.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I

DECRETUM

ERECTIONIS COLLEGII MISSIONARII S. BASILII MAGNI PRO ORIENTE

Cum, Deo auxiliante, inclitum Cryptoferratense Sanctae Mariae Coenobium, quod Romani Pontifices tamquam pulcherrimam sui diadematis margaritam semper habuerunt, hodie antiquam aemuletur laudem, ibique vocationes floreant ad Ordinem Sancti Basilii Magni, cuius monachi, auctore iam et duce beato Nilo Abbate, ritum byzantinum semper sequuti, nunc etiam religiose servant ac fovent, opportunum visum est domum, quam Basiliani Romae tenuerunt ab initio saeculi XVII usque ad a. 1870, denuo, ad instar Conlegii Missionarii, restituere. Basiliani, enim, e Coenobio Cryptoferratensi, exemplorum quae sibi maiores indesinenter tradidere haud immemores, Orientem aspiciunt quasi electam dominicae vineae portionem, ubi fructus uberrimos, Virgine « Theotoko » protegente, pro reditu fratrum dissidentium in sinum Ecclesiae habituros confidunt.

Itaque, Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Pp. XI, benigne annuens precibus Revmi Superioris Coenobii Cryptoferratensis, in Audientia Emo D. Cardinali a secretis S. C. pro Ecclesia Orientali die 5 Ianuarii anno 1935 concessa, dignatus est adprobare erectionem, Romae ad Sancti Basilii, novi Instituti, cui sit nomen « Conlegium Missionarium Sancti Basilii Magni pro Oriente »; simulque mandavit ut hac de re decretum per S. C. pro Ecclesia Orientali conficeretur.

Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. pro Ecclesia Orientali, die 30 Ianuarii anno 1935, in festo trium Ss. Oecumenicorum Doctorum Basilii Magni, Gregorii Theologi et Ioannis Chrysostomi, iuxta Kalendarium ritus byzantini.

A. Card. SINCERO, Episcopus Praenestinus, *a Secretis.*

L. ✠ S.

I. Cesarini, *Adsessor.*

II

NOTIFICATIO

Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI preces benigne excipiens Nicolai Czarneckij, Episcopi titularis Lebediensis, Visitatoris Apostolici ritus byzantini-slavici in Polonia, annuere dignatus est ut indultum, per decretum S. S. C. Sancti Officii diei 16 Decembris a. 1910 (*Acta Apostolicae Sedis*, vol. III, pag. 22), quo omnibus christifidelibus conceditur usus metallici numismatis loco Scapularium ex panno, quae tertiorum Ordinum non sunt propria, extendatur, pro fidelibus rituum orientalium, *etiam ad actum impositionis*, ita ut huiusmodi impositio per sacrum numisma, loco scapularium ex panno peracta, ad omnes effectus valida et licita sit, servato tamen in ceteris tenore decreti supramentovati. Praesenti in perpetuum valituro, absque ulla Litterarum Apostolicarum in forma brevi expeditione et contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. pro Ecclesia Orientali, die 25 Martii a. 1935.

Ioseph Cesarini, *Adsessor*.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DECRETUM

DE CATECHETICA INSTITUTIONE IMPENSIUS CURANDA ET PROVEHENDA

Provido sane consilio catholica Ecclesia, veritatis divinitus revelatae custos et magistra, officio et munere suo sanctissimo perfunctura, inde ab initio, illud, inter cetera, sibi faciendum censuit, ut initiandis Christo Domino et in eius disciplina instituendis hominibus, praesertim pueris et rudioribus, caelestis sapientia, ad salutem aeternam necessaria, doctoris legitimi opera ac ministerio, catechetice traderetur.

Et prudenter id quidem. Cum enim omnis christiani hominis scientia comprehendatur divini Redemptoris sententia: *haec est vita aeterna ut cognoscant te solum verum Deum et quem misisti Iesum Christum*, ea scientia, recte et apposite, catechetica institutione continetur, per quam de Deo

ipso, de Iesu Christo eiusque doctrina ac disciplina, audientibus, pro sua cuiusque aetate, ingenio, conditione, proponitur et explanatur summa; qua profecto tradita atque illustrata, nihil fere fidelibus aptius ad recte credendi recteque agendi certam firmamque normam assequendam desiderari potest.

Quare fit, ut catechetica institutio in catholica Ecclesia habita sit et habeatur veluti vox illa, qua divina Sapientia clamitat in plateis: *si quis est parvulus veniat ad me;* sicut lucerna illa *lucens in caliginoso loco donec lucifer oriatur;* tamquam *semen* et *fermentum* illud *evangelicum*, unde tota germinat et confovetur christiana vita: ex ea nempe fidelis quisque, lucem divinae veritatis, normam divinae legis, subsidia divinae gratiae feliciter mutuatus, potest quae agenda sunt videre, et ad implenda quae viderit, convalescere. Quae quidem religiosa institutio, cum omnibus magnam afferat utilitatem, tum certe puerilem atque adolescentem maxime iuvat aetatem, utpote quae spem posteri aevi contineat. Puerorum igitur atque adolescentium in primis curanda atque urgenda est catechetica institutio, praesertim si incidat aetas, in qua ob latius diffusum sciendi studium, ob multiplicatam discendi facultatem, ob aptiorem rerum addiscendarum rationem, puerorum atque adolescentium civilis anticipetur et provehatur educatio; absonum quippe est, in tanto apparatu doctrinarum et ardore discendi, negligere vel praetermittere scientiam Dei et maximarum rerum quae religione continentur.

Institutione vero ac doctrina puerorum atque adolescentium catholica salutem quoque contineri reipublicae, planum est. Plurimum enim interest civitatis aeque ac religionis, si cives cum mere humanae doctrinae et civilis educationis praeceptis simul christianos hauriant spiritus.

Ex quo plane intelligitur, quam amanter non minus quam sapienter, Ecclesia, catholicae veritatis et disciplinae magistra, personam Christi suscipiens, vehementer clamet: *Sinite parvulos venire ad me et ne prohibueritis eos; talium est enim regnum Dei.*

Quae omnia cum probe animadverterent ac sentirent Romani Pontifices, catholicae fidei summi magistri ac duces, nullo tempore siverunt, ut ipsorum vigilantia et diligentia in hac parte deesset.

Ut antiquiora mittamus, huius rei testimonium luculentissimum, postremis hisce temporibus, exstat in litteris encyclicis f. r. Pii Pp. X *Acerbo nimis* diei 15 Aprilis 1905, in quibus Pontifex vigilantissimus, catechesis descriptis utilitatibus, ipsi plane propriis, iure colligit non alia de causa elanguescere atque esse paene intermortuam nostrae aetatis fidem, nisi quia doctrinae christianae tradendae, vel persolvatur negligenter, vel praetermittatur officium. Quapropter leges fert, quibus doctrina ipsa cum pueris puellisque, tum adolescentibus, tum denique aetate provectis tradatur.

Quas quidem leges in canones redactas fere exhibet Codex iuris canonici, in quo (lib. III, tit. XX, cap. I) tota de institutione catechetica, in universa Ecclesia servanda, proposita et ordinata est disciplina.

Latis vero a Codice legibus advigilandis iisdemque pro opportunitate urgendis, Pius Pp. XI Motu proprio *Orbem catholicum* diei 29 Iunii 1923 *Officium catechisticum* penes hanc Sacram Congregationem Concilii instituit, cuius est universam in Ecclesia catholica actionem catechisticam moderari et provehere.

Summorum Pontificum iussis et adhortationibus concinuerunt Episcoporum sollicitudines, qui vel in plenariis aut provincialibus Conciliis, vel in Synodis dioecesanis, vel in Congressibus catechisticis, sive dioecesanis sive nationalibus, institutionem catechisticam pressius ordinare studuerunt.

At, his non obstantibus feliciter ubique coeptis, ex eorumdem Episcoporum relatis multa adhuc superesse constat, quae doctrinae christianae tradendae vim et effectum impediunt. Et in primis lugenda sane est parentum incuria, quorum plures, res divinas ipsi ignorantes, religiosam liberorum institutionem parvi vel nihili faciunt. Quod grave profecto est, cum, parentibus negligentibus vel adversis, nulla fere spes sit fore ut filii religiose erudiantur.

Quae quidem res gravior evadit ubi, ut in nonnullis nationibus fit, ob partium certamina ius Ecclesiae in christianam puerorum institutionem vel in discrimen adducitur, vel denegatur. Nam parentes, ignavia detenti, vel mobilitate animi, vel rebus ipsis pressi, neque iniquis legibus obsistunt, neque filiis catechizandis ullam curam sollicitudinemque impendunt.

In regionibus vero ubi catholici cum acatholicis simul vitam degunt, neque cum iis mixta inire matrimonia dubitant, ex communi coniugum consuetudine plerumque id fit ut in rerum divinarum contemptum ipsi liberique prolabantur, vel a fide recedant.

Accedit ipsa puerorum adolescentiumque desidia, qui aliis distenti curis, atque ludis et corporum exercitationibus allecti, vel ad profana spectacula, in quibus non raro mores relaxantur, diebus praesertim festis adducti, catechisticam institutionem paroecialem frequentare negligunt, adeo ut a prima iam aetate incipiat et in dies ingravescat illa, quam maxime conquerimur, rerum divinarum oblivio et neglectus.

Quae oblivio, qui neglectus, eo maius fidei detrimentum inferunt, quod exierunt in mundum lupi rapaces, non parcentes gregi, subintroierunt pseudo-doctores, qui vel atheismo vel neo-ethnicismo addicti, humanisque commentis et deliramentis indulgentes, scriptis et opera, callide catholicam fidem in Deum, in Iesum Christum, in ministerium Ecclesiae evertere conantur; quibus ii omnes accedunt, qui infausti protestantismi propa-

gandi studio incensi, doctrinae pietatisque christianae speciem praeseferentes, incredibile est quam facile catholicae doctrinae nescios et indigos, ipsosque fideles simplices et incautos decipiant.

Quae quidem incommoda, quamvis iis obsistant curis iam plurimis Episcopi aliique animarum curatores, non exinde tamen et hanc Sacram Congregationem levant onere eorum diligentiam iterato excitandi, nec eos ipsos eximunt, quin semper maiores conferant sollicitudines in id unde ovium sibi commissarum sempiterna salus pendere dignoscitur.

Quam ob rem huic Sacrae Congregationi opportunum visum est omnes, ad quos spectat, novis urgere stimulis, eisdemque quaedam praescribere, quaedam vero indigitare, quibus servatis, spes est fore ut catechetica institutio in melius provehatur.

Primo, igitur, Episcopi, pro iure et officio gravissimo sibi commisso, ad curam et diligentiam quam antehac in rem catecheticam conferre consueverunt, maiorem, in eiusdem incrementum, addant operam industriamque suam: quare, ad normam canonis 336 § 2, « curent... ut fidelibus, praecipue pueris ac rudibus, pabulum doctrinae christianae praebeatur, ut in scholis puerorum ac iuvenum institutio secundum catholicae religionis principia tradatur »; cumque ex praescripto canonis 1336, « Ordinarii loci sit omnia in sua dioecesi edicere quae ad populum in christiana doctrina instituendum spectent », Ordinarius quisque perpendat in Domino quid providendum, quid praescribendum supersit pro opere hoc sanctissimo et maxime necessario, quove pacto id quod vult facilius consequi et efficere possit, animadversurus, si casus ferat, in negligentes vel renuentes paenis ecclesiasticis ad normam canonum 1333 § 2, 2182; delaturus vero diligentibus praemia, quatenus denunciet, in paroeciis aliisque beneficiis conferendis, plurimum apud se ponderis et momenti habiturum studium et diligentiam in opus catechismi tradendi collatam.

Parochi deinde ceterique curam habentes animarum meminerint semper institutionem catecheticam fundamentum esse totius vitae christianae, ad eamque rite tradendam omnia eorum consilia, studia, labores esse referenda. Integre, igitur, servent et ad effectum deducant quae in canonibus 1330, 1331, 1332 praescripta sunt, et omnia, maxime hac in re, omnibus efficiantur, ut et omnes Christo lucrifaciant, et seipsos fideles ministros et dispensatores mysteriorum Dei probare possint, probe considerantes quibus lacte, quibus solidiore cibo opus sit; ac singulis ea doctrinae alimenta praebeant, quae spiritum augeant, ita ut christianus homo, ea quae ad religionem pertinent, non ignoret modo, nec ea veluti hereditario more transmissa tantum teneat, sed ita habeat cognita atque perspecta, ut sibi et ceteris fructificare possint.

Quo in ministerio sanctissimo, ad normam canonis 1333 § 1, « parochi operam adhibeant clericorum, in paroeciae territorio degentium, aut etiam, si necesse sit, piorum laicorum, potissimum illorum qui in pium *sodalitium doctrinae christianae* aliudve simile in paroecia erectum adscripti sunt ». Qui omnes, sive vocati, sive iussi, libenter, imo laetissimo animo, operam suam adiutricem in rem conferant, ut hilares datores quos diligit Dominus.

Nec vero operi tam salutari, tam Deo grato, tam animarum bono necessario desit, ad normam canonis 1334, religiosorum auxilium, si ab Ordinario loci sit illud requisitum; iidemque religiosi, vocati, laetentur, imo vocari se cupiant, ut etiam in hac parte dominici agri, ubi messis multa, operarii autem pauci, de animarum salute bene mereantur.

Postremo parentes et qui parentum loco sunt, a quibus in re de qua agitur efficax auxilium et praesidium est exspectandum et expetendum, meminerint se ex canone 1113 « gravissima obligatione teneri prolis educationem tum religiosam et moralem, tum physicam et civilem pro viribus curandi », cui quidem obligationi ex canone 1335 satisfacere debent efficiendo ut liberi catechetica institutione erudiantur, et ex canone 1372 § 2 curando christianam eorumdem educationem.

Haec omnia quae summatim complexi sumus, sunt ea quidem iam nota atque perspecta, at e mente ne excidat sententia: *repetita iuvant*, maxime cum de re agatur, de qua numquam satis.

Quo vero eadem ipsa facilius in toto Orbe terrarum in effectum deducantur, haec Sacra Congregatio, probante Ssmo D. N. Pio Pp. XI, in omnibus dioecesibus exsequenda mandat quae sequuntur:

I. In singulis paroeciis, praeter confraternitatem sanctissimi Sacramenti, *sodalitium doctrinae christianae*, idque ceterorum princeps, ad normam canonis 711 § 2 instituatur, omnes quot sunt idonei catechismo edocendo et fovendo complectens, ludimagistros in primis, puerorum erudiendorum disciplinam callentes.

II. Item in singulis paroeciis, ad normam litterarum circularium huius S. Congregationis ad Ordinarios Italiae diei 23 aprilis 1924, *scholae catechisticae paroeciales*, si nondum exstent, constituantur, in quibus, parochis ipsis praesidibus, statuta methodo, pueri adolescentesque divinae legis ac fidei rudimenta addiscant. Qua in re, ut gravis, quam antea memoravimus, excutiatur desidia parentum existimantium catechismo paroeciali frequentando liberos suos non teneri, eo quod domi vel in publicis scholis religiosa institutio tradatur, haec diligenter servanda erunt:

a) ad Sacramenta paenitentiae et confirmationis rite suscipienda parochi pueros ne admittant, ad praescriptum canonis 1330, qui congruam institutionem catechisticam non sint assequuti ad normam decreti S. Con-

gregationis de Sacramentis diei 8 Augusti 1910; eosque, cum primam Communionem receperint, perfectius ac uberius catechismo excolere satagant;

b) iidem parochi, concionatores, confessarii et ecclesiarum rectores, in hoc toti incumbant ut parentes praesertim moneant de gravi qua tenentur obligatione curandi « ut omnes sibi subiecti vel commendati catechetica institutione erudiantur » (can. 1335). In rem Benedictus XIV in litteris encyclicis *Etsi minime* diei 7 Februarii 1742 § 7: « Constat etiam ipsum Episcopum posse ac debere sacris oratoribus quam diligentissime commendare, ut pro concione in parentum aures animosque ingerant, sua interesse mysteriis nostrae religionis susceptam prolem imbuere; et si ad id minus idonei fuerint, filios in ecclesiam adduci oportere, in qua divinae legis praecepta explicantur »;

c) item totis viribus parochi curionesque contendant ut pueri ad catechismum paroecialem frequentandum alacri animo alliciantur iis mediis quae aptiora videantur, v. g., pro pueris Missam singulis diebus festis de praecepto celebrando, certamina catechistica, propositis praemiis, indicendo, atque moderata honestaque oblectamenta et industrias adhibendo;

d) postremo, parochi sedulo curent ut, tempore visitationum pastoralium, pueri ad periculum subeundum scientiae suae coram Episcopo se praeparent, qui, hanc occasionem nactus, iis quae in institutione religiosa paroeciali corrigenda, vel emendanda, vel laudanda viderit, opportune consulat.

III. Ne autem institutio religiosa, pueris tradita, aetate progrediente, oblivioni detur, et « quia compertum est non solum adolescentulos, illosque qui confirmata sunt iam aetate, in divinarum rerum ignoratione versari, sed etiam viros, ipsosque senes salutaris doctrinae esse omnino expertes, vel quia nunquam illam perceperunt, vel iamdiu perceptam paulatim delevit oblivio » (Bened. XIV, *l. c.*, § 8), locorum Ordinarii sedulo vigilent ut praescriptum canonis 1332 a parochis sancte servetur, quo isti tenentur « diebus dominicis aliisque festis de praecepto... catechismum fidelibus adultis, sermone ad eorum captum accommodato, explicare ». — « Qua in re », ut Pius X mandavit in memoratis litteris encyclicis *Acerbo nimis*, « catechismo Tridentino utentur, eo utique ordine ut quadriennii vel quinquennii spatio totam materiam pertractent quae de symbolo est, de sacramentis, de decalogo, de oratione, et de praeceptis Ecclesiae », itemque de consiliis evangelicis, de gratia, de virtutibus, de peccatis et de novissimis.

Praeter haec, ab omnibus servanda, eadem S. Congregatio nonnulla media locorum Ordinariis indigitare opportunum censet, quae, experientia teste, ad optatum finem apta visa sunt, ut eadem vel saltem aliqua in

sua quisque dioecesi iidem Ordinarii, pro rerum locorumque adiunctis, adhibenda curent. Quapropter:

1. Quemadmodum iam in Italia provisum est per litteras huius S. Congregationis diei 12 Decembris 1929, *Officium catechisticum dioecesanum*, si fieri poterit, locorum Ordinarii instituant, quod, ipsis praesidibus, totam ream catechisticam in dioecesi moderetur. Huius Officii praecipua munia erunt curare:

a) ut in paroeciis, in scholis et in collegiis doctrina christiana iuxta formam ab Ecclesia traditam, et ab iis qui sunt idonei recte doceatur;

b) ut, statis temporibus, habeantur *coetus catechistici* aliique pro scholis de religione conventus, de quibus in decreto huius S. Congregationis diei 12 Aprilis 1924, ad perquirenda media institutioni catechisticae provehendae aptiora;

c) ut peculiares *series lectionum de religione* quotannis indicantur ad eos plenius perfectiusque excolendos, qui doctrinam christianam et in paroecialibus et in publicis scholis doceant.

2. Idoneos quoque singulis annis *Sacerdotes visitatores* eligere Ordinarii ne omittant, omnes in dioecesi scholas de religione inspecturos, qui de religiosae institutionis in iisdem traditae exitu, incrementis vel defectibus accurate referant. Ad rem Benedictus XIV (*loc. cit., § 16*): «Plurimum quoque ad christiani populi institutionem conferre poterit, si Visitatores eligantur, quorum alii civitatem, alii dioecesim lustrantes, omnia sedulo inquirant, ut certior factus Episcopus, pro meritis cuiusque pastoris, aut praemia decernat, aut poenas».

3. Ut autem in religiosam institutionem populus christianus interdum animum praecipue convertat, *dies catechistica*, si nondum in usu sit, in singulis paroeciis instituenda curetur, in qua *festum doctrinae christianae*, maiore qua fieri potest solemnitate, celebretur. Hac occasione:

a) fideles in ecclesiam paroecialem convocentur, ut S. Eucharistia refecti, preces effundant ad uberiores impetrandos divinae doctrinae fructus;

b) peculiaris sermo populo habeatur de catecheticae institutionis necessitate, quo parentes praesertim moneantur ut filios eandem edoceant, atque ad catechismum paroecialem mittant, divinum praeceptum memorantes: *eruntque verba haec quae ego praecipio tibi hodie in corde tuo, et narrabis ea filiis tuis* (Deut. VI, 6);

c) in vulgus distribuantur libri, libelli, folia, aliaque id genus, ad rem apta;

d) collecta fiat ad opera catechistica provehenda.

4. In locis praesertim ubi ob penuriam cleri, muneri doctrinam christianam docendi clerus ipse facere satis non possit, *idoneis catechistis* utriusque sexus in parochorum auxilium providere Ordinarii satagant, in paroecialibus vel in publicis scholis ipsisque in dissitis paroeciae locis religiosam institutionem tradituris. In his principem locum teneant quotquot consociationibus *Actionis catholicae* sunt inscripti, quae multa iam hac in re et laude digna perfecerunt, et quarum nonnullae, optimo quidem consilio, in suis statutis lectiones de religione quotannis habendas iusserunt, quibus interesse omnes socii teneantur.

Item huic muneri ne desint quotquot sunt socii aliarum consociationum et sodalitatum catholicarum, et potissimum sodalitates religiosae utriusque sexus quae iuventuti instituendae sunt deditae, quas ita alloquitur Ssmus D. N. Pius Pp. XI in memorato Motu proprio *Orbem catholicum:* « Illud etiam magnopere cupimus in praecipuis quibusque sedibus religiosarum sodalitatum quae iuventuti instituendae sunt deditae, ibi, praesidibus ducibusque Episcopis, scholas aperiri, delectis ex utroque sexu adolescentibus, qui accommodato studiorum curriculo formentur, iidemque, facto periculo scientiae suae, rite renuntientur habiles ad magisterium doctrinae christianae historiaeque sacrae et ecclesiasticae obtinendum ». Quod profecto fiet, si in scholis et collegiis catholicis, inter res pueris adolescentibusque addiscendas, principem locum habeat, ut ratio ipsa suadet et postulat, institutio religiosa, quae et a sacerdotibus docendo peritis, et apta ihstituendi ratione tradatur.

Si haec media et industriae adhibeantur, si huic muneri quo nihil est sanctius, nihil magis necessarium, omnes quibus onus est strenuo constantique animo incumbant, sperandum iure est populum christianum, ab errorum insectationibus sancta et incorrupta doctrina continenter munitum, populum acceptabilem sectatorem bonorum operum exstiturum esse, atque salutares effectus percepturum, quos Romani Pontifices in salutem animarum non semel auspicati sunt. Postremo, probante Ssmo D. N. Pio Pp. XI, haec S. Congregatio Episcopis universis mandat ut singulis quinquenniis, hac in re derogando memorato Motu proprio *Orbem catholicum*, de catechetica in eorum dioecesibus institutione ad eandem S. Congregationem accurate referant, iuxta quaesita quae sequuntur, et eodem servato ordine qui est in canone 340 § 2 Codicis I. C. quoad relationem ab Episcopis faciendam super statu dioecesis sibi commissae.

Datum Romae, in festo Sacrae Nazarethanae Familiae, die 12 Ianuarii anno 1935.

I. Card. SERAFINI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

I. Bruno, *Secretarius.*

QUAESITA DE DOCTRINA CHRISTIANA TRADENDA

I. – Pro pueris

a) *In paroeciis:*

Q. 1. Quinam sit in singulis paroeciis numerus puerorum, et quinam ex his catechisticam institutionem frequentent;

Q. 2. quanam diligentia parochi munus pueros religiose erudiendi adimpleant, et quinam hoc munus negligant;

Q. 3. an in iisdem paroeciis institutae sint *scholae paroeciales*, quonam exitu, et quanam methodo doctrina christiana in his edoceatur;

Q. 4. an et quomodo presbyteri aliique clerici, in territorio paroeciae degentes, parochum in doctrina christiana tradenda adiuvent; quinam sint forte recusantes vel negligentes;

Q. 5. an religiosi et religiosae parochum in pueris catechismo excolendis adiuvent; quinam sint forte negligentes vel recusantes;

Q. 6. an *sodalitium doctrinae christianae* singulis in paroeciis constitutum sit, et quanam ratione parochum coadiuvet in doctrina christiana pueris tradenda;

Q. 7. an aliae sodalitates laicorum, et praesertim *Actionis catholicae*, in eodem munere parochum adiuvent;

Q. 8. an *Officium catechisticum* in dioecesi, vel aliud simile institutum sit, vel institui possit;

Q. 9. an et quomodo *dies catechistica* celebretur;

Q. 10. an et quonam fructu *coetus catechistici*, aliive pro scholis de religione conventus habeantur;

Q. 11. an et quaenam media adhibeantur ad sollertiam tum parentum tum filiorum excitandam ut catechismum paroecialem hi frequentent;

Q. 12. an et quaenam impediant uberiores doctrinae christianae tradendae fructus; quinam in hac re abusus irrepserint, et quaenam ad eos amovendos media adhibeantur, vel adhiberi possint.

b) *In scholis et collegiis catholicis:*

Q. 13. Quotnam sint scholae et collegia catholica utriusque sexus, praesertim noviter instituta, sub moderatione cleri saecularis vel religiosi aut sororum religiosarum;

Q. 14. quot sint in singulis his scholis vel collegiis catholicis alumni interni vel externi;

Q. 15. quoties in hebdomada, quanam methodo et profectu, religiosa institutio in his edoceatur;

Q. 16. quomodo consulendum sit eidem institutioni efficacius utiliusque provehendae.

c) *In scholis publicis:*

Q. 17. An, in quibusnam publicis scholis, et quonam fructu doctrina christiana tradatur;

Q. 18. an, qua ratione, et in quibusnam scholis publicis institutio religiosa auctoritati et inspectioni Ecclesiae subiiciatur;

Q. 19. quibusnam in publicis scholis, et quanam de causa, doctrina christiana non tradatur; atque quomodo horum alumnorum religiosae institutioni consulatur;

Q. 20. an et quaedam media adhibeantur, vel adhiberi possint ut in publicis scholis doctrina christiana tradatur.

II. – Pro adultis

Q. 21. An, et quando, praeter consuetam homiliam, catechetica institutio adultis a parochis impertiatur;

Q. 22. qua diligentia, quanam methodo et quo tempore parochi hoc munus adimpleant;

Q. 23. an fideles in singulis paroeciis institutionem religiosam frequentent, et quonam exitu;

Q. 24. quaenam media, pro locorum temporumque adiunctis, magis idonea existimentur ad uberiorem adultorum religiosam institutionem obtinendam.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Singulis ut infra datis decretis Sacri Consilii Christiano Nomini propagando, Ssmus Dñus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, dignatus est sequentes providere Ecclesias, nimirum:

10 Decembris 1934. — Cathedrali Ecclesiae S. Dionysii (La Réunion) praefecit R. P. Franciscum Aemilium M. Cleret de Langavant, e Congregatione Spiritus Sancti.

— Titulari episcopali Ecclesiae Combensi, R. P. Henricum van Valenberg (in Ordine FF. MM. Capuccinorum Tarcisium ab Asten) quem constituit Vicarium Apostolicum Borneae Hollandicae.

28 Ianuarii 1935. — Titulari episcopali Ecclesiae Chusirensi, R. D. Carolum Albertum Wollgarten e Congregatione Missionis, quem constituit Vicarium Apostolicum de Limon.

— Titulari episcopali Ecclesiae Tigavitanae, R. P. Octavium Tanghe (in Ordine FF. MM. Capuccinorum Basilium a Brugis) quem constituit Vicarium Apostolicum de Ubanghi Belgico.

— Titulari episcopali Ecclesiae Tabenae, R. P. Assuerum Theophanum Bassi, e Pia Societate Parmensi S. Francisci Xaverii, quem constituit Vicarium Apostolicum de Loyang.

11 Martii 1935. — Titulari episcopali Ecclesiae Tacapenae, R. P. Ludovicum Parisot, e Societate Lugdunensi Missionum ad Afros, quem constituit Vicarium Apostolicum de Dahomey.

— Titulari episcopali Ecclesiae Tabborensi, R. D. Marium Civelli, e Pont. Instit. Mediolanensi SS. App. Petri et Pauli, ac SS. Ambrosii et Caroli pro Missionibus exteris, quem constituit Vicarium Apostolicum de Hanchungfu in Sinis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Zenobiensi, R. D. Dominicum Hongoc-cân, e clero saeculari vicariatus Apostolici de Hué, quem constituit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Petri Muñagorri y Obineta, Vicarii Apostolici de Buichu.

18 Martii 1935. — Metropolitanae Ecclesiae Madraspolitanae, R. P. D. Ludovicum Mathias, hactenus Episcopum de Shillong.

II

NOMINATIONES

Sacrum Consilium christiano nomini propagando datis decretis renunciavit ad suum beneplacitum.

28 Ianuarii 1935. — R. P. Antonium Ioannem Albertum Albers, Ord. Carm., Praefectum Apostolicum de Malang.

— R. P. Vincentium Cimatti, e Pia Societate Salesiana S. I. Bosco, Praefectum Apostolicum de Miyazaki.

Insuper decretis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide diei 19 Ianuarii 1935 Revmus Nicolaus Brînzeu, canonicus cathedralis Lugosiensis, nominatus est Director Nationalis Operis a Sancto Petro Apostolo pro institutione cleri indigenae pro catholicis ritus orientalis in Romania; die 13 Februarii, R. P. Antoninus Atucha, S. I., Praeses Pontificii Operis de Fidei Propagatione, pro Republica Panamensi.

III

DESIGNATIONES PRO APPELLATIONIBUS

Tribunal Archiepiscopi Tokyensis designarunt pro appellationibus a suis curiis, Episcopi de Fukuoka, Hacodatensis, Nagasakiensis, et Osakensis; itemque Vicarii Apostolici Insularum Marianensium et Carolinarum, de Hiroshima, de Sapporo; Praefecti Apostolici Insulae Formosae, de Kagoshima, de Nagoya, de Nijgata, de Shikoku; Superiores ecclesiastici missionum de Karafuto et de Miyazaki. Quas designationes Ssmus Dñus Noster Pius Pp. XI, in Audientia diei 6 Iulii 1934, approbavit ratasque habuit.

Item Vicarius Apostolicus de Fort-Dauphin designavit ad eumdem effectum Tribunal Vicarii Apostolici de Fianarantsoa, approbante Ssmo in Audientia diei 2 Augusti 1934.

Similiter Praefectus Apostolicus de Montana in Insulis Philippinis designavit Tribunal Archiepiscopi Manilensis, quam designationem Ssmus ratam habuit in Audientia diei 6 Decembris 1934.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

CARCASSONEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI MARIAE TERESIAE DE SOUBIRAN FUNDATRICIS SOCIETATIS MARIAE AUXILIATRICIS.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Tota humanae redemptionis oeconomia in sacrificio Christi fundatur, quod in iis, quos Deus ad magna pro animarum salute facinora patranda eligit, veluti producitur, docente ipso Domino: « Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet: si autem mortuum fuerit multum fructum affert » (Io., 12). Quod apprime factum est in Dei Famula, de cuius Beatificationis et Canonizationis causa introducenda modo agitur.

Sophia, Teresia, Augustina, parentes generis nobilitate et pietate praestantes Iosephum Baronem de Soubiran la Louvière et Noëmi de Gelis divina dispositione sortita, in loco vulgo « Castelnaudary », non longe a Carcassonensi urbe, die 16 Maii mensis anno 1834 nata est, sequentique die sacro baptismi lavacro regenerata.

Inter maiores gentis de Soubiran, XIV saeculo, duae sanctitatis laude insignes numerantur feminae: Roselina « de Villeneuve » et Delphina, uxor S. Elzearii comitis, qui B. Urbani Papae V fuit patrinus. Teterrima gallica perturbatione saeviente, avus *rapinam bonorum* suorum *suscepit*, et exilium est passus: duae autem maiores amitae, ne cum schismatico parocho in divinis communicarent, multis vexationibus fuerunt obnoxiae. Ludovicus, Sophiae patruus, canonicus et Vicarius generalis, sacerdotalibus virtutibus eminuit. Nec de gente de Gelis defuerunt qui virtutum laude floruerint. Matris enim avus et avunculus pro catholica fide servanda, ut videtur, occisi sunt: soror autem, e Puellarum a caritate Societate, sanctam in Sinensi missione mortem obivit.

Sophiae pater, uti iam S. Elzearii mater, hanc Domino, quando aliquis sibi nascebatur filius, precem effundebat: « Deus meus, si huius anima aeternam salutem non sit adeptura, statim post baptismum eamdem repetere velis ». Tantae pietatis semina in puellae anima mire succreverunt, et uberrimos fructus vel a prima adolescentia attulerunt. Quingentis marianae

Congregationis sodalibus quasi magistra, sub patrui sacerdotis moderamine, facta, eas ad christianae perfectionis iter arripiendum sedula perurgebat.

Decimum octavum annum agens inter Carmelitidas se Deo consecrare peroptabat, sed patrui consilio obsequens, belgicarum *Beghinarum* quas vocant, vitam Gandavi edocta, paulo post in patria *Beghinagium*, Episcopo approbante, anno 1855 constituit, Sophiae nomini Mariae Teresiae nomine suffecto. Christiana caritate acta in pauperes et periclitantes puellas maternam curam impendens, eas a malo praeservabat et ad bonum sectandum promovebat. Quod in se perditorum hominum iram et odium concitavit, qui pietatis et caritatis asylum undique succenderunt, adeo ut, aedificio totaliter combusto, sacellum tantum immune a flammis evaserit, omnium vero seu sororum seu puellarum vita non sine evidenti divinae Providentiae favore servata. Ex cineribus Institutum veluti frumentum in terra mortuum, vegetius resurrexit et ita increvit, ut novam formam, locorum et temporum adiunctis accommodatam, Patrum e S. I., praecipue Servi Dei Pauli Ginhac, consilio, Serva Dei ei dare constituerit.

Exinde Institutum, Archiepiscopo Tolosano et Episcopo Carcassonensi novas regulas approbantibus, nomen Societatis a *Maria Auxiliatrice* assumpsit, cuius finis hisce Apostolicarum litterarum sub Piscatoris anulo die 19 Decembris a. 1868 datarum, verbis indicatur: « Gratulamur itaque tibi (Archiepiscopo Tolosano scribit Pontifex), quod apud te floreat altera ex istis piarum virginum societatibus; quae paucis ab hinc annis Castelliarii in dioecesi Carcassonensi excitata proximorumque auxilio devota, ab Auxiliatrice Deipara sibi nomen quaesivit. Iucundissimum vero Nobis accidit praecipua ipsam convertisse studia ad illas maxime, quae vel naturae vitio, vel conditione sollicitiorem curam exposcunt; puellas nempe lumine destitutas et eas quae victum manu sibi quaerere coactae, pronioribus et gravioribus procul a paterna domo sunt obnoxiae periculis ».

Societate constituta, ob franco-germanici belli pericula a. 1870 Londinium adivit. Interim ob exortas difficultates humiliter ab Instituto remotionem est passa, et a sua causa defendenda abstinuit. In Dominae Nostrae a caritate Instituto, cui datum est se adiungere, post 15 annos, sanctissime anno 1889 Parisiis vita est defuncta, virtutum omnium mira exempla relinquens.

Ea vix demortua, sanctitatis fama illico erupit. Quae, quum tractu temporis non deferbuisset, Ordinaria auctoritate tum Carcassonae, tum Lutetiae Parisiorum confecti sunt processus et in Urbem transmissi. Die 12 Aprilis anno 1932 in ordinaria Congregatione actum est de scriptis Servae Dei et die 20 eiusdem mensis super his editum est decretum. Quum itaque, iuris ordine servato, nihil obstaret quominus ad ulteriora procedi

posset, Rmo P. Carolo Miccinelli S. I., Causae Postulatore instante, die 8 Maii mensis Emus ac Rmus D. Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Ostien. et Albanen., Causae Ponens seu Relator, in ordinario S. H. C. coetu dubium proposuit: *An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Rmi PP. audita Emi ac Rmi Cardinalis Ponentis relatione super statu Causae, necnon suffragiis Officialium Praelatorum scripto exaratis auditoque R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, attentis quoque amplissimis postulatoriis litteris Cardinalium Archiepiscoporum Parisiensis, Lugdunensis, Neapolitani, plurimorum Archiepiscoporum et Episcoporum aliorumque ex utroque clero, nec non plurium Religiosarum Communitatum, et insignium virorum laicorum, omnibus perpensis rescribendum censuerunt: *Affirmative, seu signandam esse Commissionem introductionis Causae Dei Famulae Mariae Teresiae de Soubiran, si Ssmo placuerit.*

Facta autem, subsignata, die Ssmo D. N. Pio Papae XI ab Emo ac Rmo D. Cardinali Praefecto relatione, Sanctitas Sua S. R. C. Rescriptum ratum habens, propria manu Commissionem introductionis Causae praedictae Servae Dei signare dignata est.

Datum Romae, die 9 Maii a. D. 1934.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

WESTMONASTERIEN.

CANONIZATIONIS BEATORUM MARTYRUM IOANNIS CARDINALIS FISHER, EPISCOPI ROFFEN., ET THOMAE MORE, MAGNI ANGLIAE CANCELLARII.

Super dubio

An, stante evidentia martyrii tum materialiter cum formaliter spectati, et ideo obtenta a Sanctissimo dispensatione a signis seu miraculis, tuto *procedi possit ad solemnem eorumdem Martyrum canonizationem.*

Maximas inter aerumnas, quae, in tot aestuantibus per saeculorum decursum procellis, Ecclesiam Dei afflixerunt, accensenda profecto est lacrimabilis illa discissio, quae nobilem Anglorum gentem ab unitatis apostolicae centro per vim avulsit. Equidem si gens illa, quae proximis hisce saeculis terra marique tam late protulit imperium, genuinam, quam a

Gregorio acceperat, fidem Christi una secum in suis commigrationibus adduxisset, facile est coniicere quanto ampliora incrementa Christi regnum per orbem cepisset.

Verum occulta nimis et *inscrutabilia sunt iudicia* Dei *et investigabiles viae eius*. Attamen et in tanta iactura non defuit Ecclesiae suae benignissimus Deus, neque omnem resurrecturae fidei in ea inclita natione spem succidit. Suscitavit quippe Spiritus Eius ea temporum acerbitate in Anglia fortissimos Martyres, qui sanguinis testimonio non solum Ecclesiam nobilitarent, sed et Angliae, dilectissimae patriae suae, sollemne monitum in aevum transmitterent de pristina vera fide misere amissa, deque ea generoso animo recuperanda. Altius prae ceteris hoc inclamare nunc videtur Beatorum Ioannis Fisher et Thomae More non pressa mortis silentio vox, qui, quarto propediem recurrente saeculo a peracto martyrio, effusi sui sanguinis, non equidem ultionem, sed, ut Christus in Cruce, propitiationis fructum a Patre exquirunt. Huc spectat, provido Dei consilio, utriusque herois gloria, quam haec ipsa nostra acta proclamant.

Nobiliore ac veriore sanguinis sui purpura mox decorandus Beatus Cardinalis Ioannes Fisher, innocens pro Romani Pontificis primatu asserendo victima, divino Magistro quasi suggerente, in Eius incidit ex evangelio verba: *Ego te clarificavi super terram... et nunc clarifica me tu, Pater* (Io., 17, 4-5). Beatus Thomas More, et ipse hanc claritatem sibi obventuram praesentiens, Regi et carnifici gratos sui animi sensus deprompsit, quod martyrii palma insignem se eadem de causa facerent; quasi uterque iam tum prospiceret quo alto praeconio ex suo patibulo, quasi ex edita cathedra, romanam fidem suis civibus essent per saecula praedicaturi. Gloriam vero quae, vix consummato martyrio, ambos totum per orbem, Deo dante, subsequuta est, non solum aetas non abolevit, sed ea, labentibus saeculis, vividiore luce refulsit, Romanis praesertim Pontificibus, Christi in terra Vicariis, vicem, pro meritis, rependentibus. Quos enim Paulus III sollemni elogio honestavit, quorum reliquias Gregorius XIII colendas permisit, quos Benedictus XIV amplissimis laudibus extulit, quos Leo XIII Beatorum numero accensuit, modo nutu tuo, Beatissime Pater, ad supremos Canonizationis honores, primi inter Anglos post luctuosum saeculi XVI discidium, plaudente orbe, properare videntur.

Iure autem merito prae ceteris gaudio gestit generosa Anglorum gens prope universa, quae tantos filios, animi magnitudine, divina humanaque scientia, vitae sanctitate eius aetatis clarissima prae ceteris lumina, exaltari in Ecclesiae firmamento conspicit. Re quidem vera, non catholici tantum, sed et acatholici plures, scientia et dignitate praeclari, uti innumera documenta testantur, una nobiscum exsultant, tantam utriusque

pugilis virtutem demirantes. Faxit Deus, ut hi ceterique omnes, quos fraterna dilectione complectimur, et ipsi, avitam gloriam instaurantes, ad matris Ecclesiae redeant unitatem!

Avitam inquimus gloriam; maxima enim Anglicae Ecclesiae tribuenda gloria, quod catholicam fidem a Romana Ecclesia tam largiter hauserit, ut, fere vix a suscepto Evangelio, non pauca constituerentur monasteria, pietatis atque doctrinae domicilia, quae paulo post, non intra tantum Angliae fines, sed et ad alias Europae regiones, lectissimos fructus attulerunt. Porro insignis Ecclesiae Doctor S. Beda, Alcuinus, S. Bonifatius, S. Willibrordus, S. Burchardus, plurimique alii natione Angli, doctrina, vitae sanctitate, apostolicis muniis, martyrio, cum Romana Sede arctissimo vinculo devincti, catholicam fidem illustrarunt et propagarunt. Hanc susceperunt Beati nostri nobilem hereditatem, qui Romanae fidei docti, invicti, fortissimi assertores, mortem oppetentes, ne turpiter foedifragi Regis placitis obsequerentur, paternarum traditionum gloriam intemeratam servarunt: Iudae Machabaei exemplum sequuti, qui gloriosam mortem, prae turpi fuga suadens, inclamabat: *moriamur in virtute propter fratres nostros et non inferamus crimen gloriae nostrae* (I Mach., IX, 10).

Sicut vero Christus de seipso dixit, ut in hodierna liturgia legimus, *tradetur gentibus... et occident eum et tertia die resurget*, ita et nostri athletae, *conformes* facti *imaginis* Christi, passi quidem et mortui sunt, sed iam ad gloriam, et in terris, veluti resurrexerunt, et ad ampliorem mox assequendam festinant. Etenim utriusque herois probata martyrii undequaque spectati evidentia, et a Ssmo D. N. concessa a signis seu miraculis omnique alia opportuna et necessaria dispensatione, quod nuper decretum est, ut ad ulteriora procedi quivisset, discutiendum a S. C. erat dubium: *An, stante evidentia martyrii et causa martyrii tum materialiter cum formaliter spectati, et ideo obtenta a Sanctissimo dispensatione a signis seu miraculis*, tuto *procedi possit ad solemnem eorumdem Beatorum Martyrum canonizationem*. Dubium hoc in Generali Sacrorum Rituum Congregatione, coram Ssmo D. N. Pio Papa XI, die 19 nuper elapsi mensis habita, Rmus Cardinalis Raphaël Carolus Rossi, Causae Ponens seu Relator, proposuit. Cui Rmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores unanimi affirmativo suffragio responderunt: Beatissimus vero Pater suffragia haec summo animi gaudio excepit quidem, iudicium tamen Suum aperire ad hanc diem 3 Martii mensis anno 1935, Dominicam in Quinquagesima, distulit, preces interim ad Deum luminum Patrem effusurus. Quapropter Rmos Cardinales Camillum Laurenti, S. R. C. Praefectum et Raphaëlem Carolum Rossi, Causae Relatorem, necnon R. P. Salvatorem Natucci, Fidei generalem Promotorem meque infrascriptum Secretarium acciri

mandavit, sacroque Eucharistico sacrificio pientissime litato, edixit: *Tuto procedi posse ad Beatorum Martyrum Ioannis Cardinalis Fisher, Episcopi Roffensis, et Thomae More, Magni Angliae Cancellarii, canonizationem.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta S. R. C. referri mandavit.

Datum Romae, die 3 Martii a. D. 1935.

✠ C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

III

ROMANA seu SANCTI LUDOVICI

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VENERABILIS SERVAE DEI PHILIPPINAE DUCHESNE E SOCIETATE SORORUM A S. CORDE IESU.

Super dubio

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Benignissimus Redemptor noster novissimis hisce saeculis humano generi, fide et caritate frigescentibus, occurrere volens, plures in Ecclesia religiosas Societates sub sui sacratissimi Cordis nomine excitavit, per quas misericordiae Suae divitias abundantissime effunderet, regnumque Suum per orbem propagaret. Hoc triumphali assumpto vexillo, S. Magdalena Sophia Barat, divino eo pientissimo consilio mota, Societatem Sacri Cordis instituit, quae, Ignatiano spiritu informata, maiorem Dei gloriam, praesertim in puellarum christiana educatione promovenda, impigre per mundum, vel ab initio enascentis Instituti, uti inclita Societas Iesu, perquisivit.

Per mundum diximus et ab initio. Sicut enim S. Ignatius, Societate Iesu statim ac fundata, S. Franciscum Xaverium ad Indos Christo adiungendos misit, felix amplioris evangelizationis initium, ita in Borealem Americam S. Magdalena Sophia Venerabilem Philippinam Duchesne, id enixe efflagitantem, pergere sivit, quae, apostolico et missionali Ss. Francisci Xaverii et Francisci Regis, quos sibi patronos elegerat, spiritu exaestuans, in animarum salutem vel apud silvicolas strenue adlaboravit, uberrimosque retulit fructus.

Philippina Rosa Duchesne die 29 Augusti mensis a. 1769 Gratianopoli in Gallia ex Petro Francisco et Rosa Euphrosyna Perier nata, in festo Nativitatis B. M. Virginis sacri baptismi aquis fuit abluta. Prima pietatis et christianae fidei germina, quae a matre accepit, in eius animo mire floruerunt, atque ingenii tenaciam, gentis suae propriam, quam natura sortita erat, pia adolescentula cum caritate adeo conciliavit, ut iam tum pauperibus sublevandis totum, quod sibi a parentibus donabatur, impenderet, et duram missionariorum vitam immo et martyrium pio desiderio prosequeretur. Undecimum agens annum monialibus a Visitatione in monasterio S. Mariae ab Alto educanda traditur, in quo miras ad pietatem progressiones fecit; atque duodennis vix dum ad sacram synaxim primitus accesserat, cum ad religiosam vitam capessendam allici sensit; quam vocationem B. Virginis patrocinio filiali devotione commisit, iugibusque precibus aluit.

Parentes, re paulo post cognita, eam domum revocarunt. Latinam linguam, mathesim, pingendi artem et ceteras, quae honestiores puellas decent, bonas artes coluit. Parentes auctores ei fuerunt ut matrimonium iniret, sed Philippina fortiter restitit, in proposito religiosam vitam amplectendi firmiter perseverans. Decem et septem annos tunc agebat. Ut autem moras rumperet, cum matertera monasterium S. Mariae adivit, apertoque Superiorissae animo suo domum redire noluit. Incassum omnes parentum industriae cesserunt ut eam e monasterio domum reducerent; ipsa constanter immota permanens, ex hoc luctamine victrix evasit. Tirocinio sancte expleto, dum in eo erat ut sollemnia religiosa vota nuncuparet, impendente magnae perturbationis procella, e dilecto monasterio exire, a. 1791 ineunte, cogitur et ad suos reverti.

Dimisit quidem Philippina religionis habitum, non tamen vivendi formam, quam ad unguem servavit. Persecutione saeviente, spreto vitae discrimine, ad catholicos, praesertim sacerdotes adiuvandos generosum intendit animum. Quin immo Philippina nonnullas pias mulieres sancta amicitia sibi devinctas, ad id operis in sodalitium adsciverat, quae Christi confessoribus carcere detentis ministrare pro suo posse in deliciis habebant, eorum sorti sancte invidentes. Post decennium, seditione aliquantulum sedata, Serva Dei incassum ad Visitationis monasterium, quod ipsa a reipublicae moderatoribus, Vicario generali consentiente, obtinuerat, dispersas moniales reducere conata est. Quare, prudentum virorum consilio, se ipsumque monasterium anno 1803 S. Magdalenae Sophiae Barat obtulit.

Novo tirocinio confecto, in Societate S. Cordis emissis votis, missionalem vocationem, qua iamdiu urgebatur, sanctae fundatrici manifestavit, quae prudentissime nonnisi post duodecim circiter annos in Septentrio-

nalem Americam proficiscendi veniam ei concessit. Philippina interim saepius insomnes ducebat noctes coram Ssmo Sacramento, fervidissimas pro suis, uti aiebat, silvicolis preces effundens, atque asperrimis paenitentiis corpus pro eorum conversione affligens. Voti tandem compos facta anno 1818 die 21 Martii, Sabbato sancto, e Burdigalensi portu solvit; recurrente autem Ss. Cordis Iesu festo die 29 Maii mensis Americam post laboriosum iter appulit; die autem 21 Augusti mensis ad S. Ludovici urbem pervenit.

In vastissima illa dioecesi triginta quatuor per annos, variis in locis incultis adhuc atque inhospitis, incredibile est quot labores, quot molestias, quot pericula *in vigiliis multis, in frigore et nuditate* in summa rerum omnium, quae ad vitam necessaria sunt, privatione, sustinuerit: manu et arte quaesita sibi stipe victitabat, quin immo et pauperibus, alumnis et Patribus e S. I. largissime, prout poterat, subveniebat.

Ferventissimus amor, quo in sacratissimum Cor Iesu tenebatur, ei, ut haec omnia aggrederetur, mentem iniecit, ut prosequeretur, stimulos admovit, ut compleret, vires ministravit, atque toto studio eo intenta est, ut eiusdem suavissima religio apud colonos radices ageret et propagaretur.

Ad silvicolas Potowatomios erudiendos generosa iam senescens perrexit, apud eos aliquantisper, quoadusque nempe vires suffecere, commorans; qui tanta in eam admiratione fuerunt capti, ut hoc elogio honestarent: *Mulier quae semper orat.* Ingravescente iam aetate, dimisso superiorissae munere, ab opere quidem non destitit, sed impensius, si fieri posset, orationibus, paenitentiis ceterisque virtutibus excolendis incubuit. Octuagenario maior, tam longum iam innocentissimae atque actuosissimae vitae spatium emensa, tot conflictatae adversitatibus, tot refertae laboribus, vere sibi dicere potuisse videtur: *Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi:* reliquum erat ut a fidelissimo Deo *coronam iustitiae* reciperet. Sanctissime, ut vixit, die 18 Novembris mensis a. 1852, Ecclesiae sacramentis refecta, ad Sponsum evolavit.

Sanctam eam dixit S. Magdalena Sophia Barat, sanctam dixerunt omnes quotquot eam noverant, quae fama ad nos usque perseveravit. Quare quo citius fieri potuit Ordinaria auctoritate in curia S. Ludovici super sanctitatis fama adornatus est processus; item alter in hac Alma Urbe suppletivus est constructus. Die 27 Iulii a. 1897 super Servae Dei scriptis favorabile editum est decretum. Die 9 Decembris a. 1909 Pius Papa X, s. m., introductionis causae Commissionem sua manu obsignavit. De cultu numquam ei praestito die 12 Iulii a. 1910 S. H. C. edictum est. Apostolica auctoritate S. Ludovici in urbe, de fama in genere inquisitione peracta, de eius validitate et relevantia die 14 Martii

a. 1916 decretum est. In Romana Curia de virtutibus et miraculis in specie apostolica pariter inquisitio instituta est, atque huius et praecedentium processuum iuridicus valor per decretum die 28 Iunii a. 1921 agnitus est.

Servatis itaque omnibus de iure servandis, coram Rmo Cardinali Caietano Bisleti, Causae Ponente seu Relatore, in Antepraeparatoria Congregatione de virtutum heroicitate die 12 Maii mensis a. 1931 disceptatum est: die autem 29 Octobris mensis elapso anno iterum de iisdem in Praeparatoria. Demum die 12 Martii mensis anni huius in Generali coram Ssmo D. N. Pio Papa XI Rmus Cardinalis Relator Dubium proposuit discutiendum: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.* Beatissimus Pater, Rmorum Cardinalium, Officialium Praelatorum et Patrum Consultorum votis benigne exceptis, iudicium suum in hanc diem 17 Martii mensis, Dominicam secunda in Quadragesima, aperire decrevit.

Eapropter Rmos Cardinales Camillum Laurenti S. R. C. Praefectum et Caietanum Bisleti, Causae Ponentem, nec non R. P. Salvatorem Natucci Fidei Promotorem generalem, meque infrascriptum Secretarium ad Se accivit, et religiosissime Eucharistico celebrato sacrificio, edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Servae Dei Philippinae Duchesne in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit.

Datum Romae die 17 Martii a. D. 1935.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

BEROLINEN.

NULLITATIS MATRIMONII (HANUS-HASSE)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Maximiliani Richardi Hasse, in causa conventi, qui, natus Dresdae die 3 Martii 1881, postremo commoratus est Amstelodami, van Speykstraat, 125, eumdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 29 Maii 1935, hora 12, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de matrimonii nullitate, in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Maximiliani Richardi Hasse, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. ✠ S. F. Guglielmi, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 19 Februarii 1935.

I. Pendola, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Max Richard Hasse, défendeur en cette cause, né à Dresde, le 3 Mars 1881, dont la dernière residence fut à Amsterdam, van Speykstraat, 125, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, n. 94), le 29 Mai 1935, à 12 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Max Richard Hasse, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 26 Febbraio 1935, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente della Causa di Beatificazione della Serva di Dio Maria Domenica Mazzarello, prima superiora generale dell'Istituto delle Figlie di Maria Ausiliatrice, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Antipreparatoria* nella quale dai Revmi Prelati, Officiali e dai Consultori teologi della medesima, si è discusso il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla stessa Venerabile Serva di Dio.

Martedì, 12 Marzo 1935, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'augusta presenza del S. Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati e Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Ven. Serva di Dio Filippina Duchesne, Religiosa della Società delle Suore del Sacro Cuore di Gesù.

Martedì, 26 Marzo 1935, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione *Ordinaria* dei Sacri Riti, nella quale al giudizio degli Emi e Revmi Signori Cardinali, nonchè dei Revmi Prelati Officiali componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1) Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Placido Riccardi, Sacerdote dell'Ordine di S. Benedetto.

2) Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Maria di Gesù, confondatrice e prima superiora delle Piccole Suore dell'Assunzione.

3) Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Maria Veronica del Sacro Cuore di Gesù, Fondatrice dell'Istituto delle Suore Vittime del Sacro Cuore di Gesù.

4) Intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio Nicola Barré, Sacerdote professo dell'Ordine dei Minimi.

5) Intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio Antonio Angelo Cavanis, Sacerdote, Fondatore dell'Istituto delle Scuole della Carità.

6) Intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio Marco Antonio Cavanis, Sacerdote, Fondatore dell'Istituto delle Scuole della Carità.

7) Intorno alla revisione degli Scritti della Serva di Dio Clelia Barbieri, Vergine secolare.

8) Intorno all'approvazione e concessione dell'Officio e Messa propria in onore della Santa Maria Bernardetta Soubirous, e dell'elogio da inserirsi nel Martirologio Romano.

9) Intorno all'approvazione e concessione dell'Officio e Messa propri, in onore del Beato Giuseppe Pignatelli, Confessore, e dell'elogio da inserirsi nel Martirologio Romano.

10) Finalmente intorno all'approvazione e concessione dell'Officio e Messa propri, in onore della Beata Maria Eufrasia Pelletier, Vergine, e dell'Elogio da inserirsi nel Martirologio Romano.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

1 Marzo 1935. Sua Eccellenza Revma Monsig. Pietro Bucys, Vescovo tit. di Olimpo, l'Illmo e Revmo Monsig. Stanislao Janasik, il Revmo D. Sergio Verighin e il Revmo P. Gervasio Quénard, degli Agostiniani dell'Assunzione, *Consultori della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.*

23 » » Il Revmo Padre Giovanni Battista Frey, della Congregazione dello Spirito Santo, *Consultore della Sacra Congregazione di Propaganda Fide.*

NECROLOGIO

20 Agosto 1934. Monsig. Gabriele Zelger, Vescovo tit. di Claudiopoli.
25 Febbraio 1935. Monsig. Sotero Redondo y Errero, Vescovo tit. di Aricanda.
28 » » Monsig. Emanuele Azpeitia y Palomar, Vescovo di Tepic.
1 Marzo » Monsig. Nicola Bares, Vescovo di Berlino.
13 » » Monsig. Francesco Vaughan, Vescovo di Menevia.
17 » » Monsig. Adriano Zecchini, Arcivescovo tit. di Mira.
21 » » Monsig. Adamo Senger, Vescovo tit. di Comana d'Armenia.
22 » » Monsig. Roberto Browne, Vescovo di Cloyne.
23 » » Monsig. Nicola Gonzalez Pérez, Vescovo tit. di Gionopoli.
29 » » Monsig. Giulio Moury, Vescovo tit. di Ariasso.
30 » » Monsig. Ludovico Hugo, Vescovo di Magonza.
5 Aprile » Emo Sig. Card. Achille Locatelli, del tit. di S. Bernardo alle Terme.

INDEX SEDIUM TITULARIUM
ARCHIEPISCOPALIUM ET EPISCOPALIUM

Index, cura S. C. Consistorialis exaratus, continet elenchum omnium Sedium Titularium Archiepiscopalium et Episcopalium, quarum notitia certa habetur.

Singulae Sedes indicantur ordine hierarchico sub proprio Patriarchatu: *Romano, Constantinopolitano, Alexandrino, Antiocheno* et *Hierosolymitano.*

Adduntur in fine Sedes Titulares *Ecclesiae Africanae* et Insulae *Cypri.*

Index instructus est tribus tabulis geographicis, in quibus notantur praecipuae Sedes Titulares, cum respectivis provinciis civilibus veteris Imperii graeco-romani.

Romae Lib. 12 — In Italia Lib. 13 — Apud exteros Lib. 14 —

SAC. ALAPHRIDUS OTTAVIANI

PHILOSOPHIAE, SACRAE THEOLOGIAE AC IURIS UTRIUSQUE DOCTOR

OLIM IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI PROFESSOR IN PONT. INST. UTRIUSQUE IURIS

INSTITUTIONES IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI

VOL. I - IUS PUBLICUM INTERNUM

(ECCLESIAE CONSTITUTIO SOCIALIS ET POTESTAS)

Editio altera emendata et aucta. Typis Polyglottis Vaticanis, 1935. In-8°, pp. VIII-510.

Romae L. 22 — (C) Italiae L. 23,50 Apud Exteros L. 27 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
DOMINICUS JORIO, S. C. de Disciplina Sacramentorum a Secretis. **SACERDOS ALTER CHRISTUS.** De instructione pro scrutinio ad Ordines peragendo commentarius. In-12°; pp. 217	10 —	10,50	11,50
Ex litteris Emi Card. Lega, ad scriptorem: « Maximi emolumenti nec levi labore perfecisti opus. Atque utinam proinde istud cunctis usui foret Curiis, ductor existens scrutandis vocationibus... ; itemque illis qui efformandis clericis in Seminariis navant operam; quosque clericis ut apte se ad Ordines recipiendos comparare queant ».			
NOVAE LECTIONES secundi Nocturni dicendae in Festo Pretiosissimi Sanguinis D. N. Jesu Christi (Die 1 Julii)	0,30	0,35	0,40
PONTIFICALE ROMANUM Summorum Pontificum iussu editum et a BENEDICTO XIV Pont. Max. recognitum et castigatum. Quattro volumi in-folio, nei margini cm. 30½ × 44½, luce della stampa 22 × 33, in carta ottima, rosso e nero, con illustrazioni. Perfetta riproduzione della pregevolissima edizione curata dalla Rma Camera Apostolica nel 1848, con utili e preziose aggiunte che la completano. I quattro volumi (I, II, III e Appendix) si vendono: In fogli sciolti	450 —	—	—
Legati in pelle zigrino al dorso, tela sui piani, taglio dorato, impressioni a secco e croce dorata sui piani, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	690 —	—	—
Legati in tutto chagrin, con fregi e croce in oro sui piani, taglio dorato, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	950 —	—	—
Fuori di Roma, spese di porto in più.			
VIA CRUCIS composta da San Leonardo da Porto Maurizio, pp. 77, in-24° con 16 incisioni	0,80	1 —	1,20

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"

(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/. postale N. 1-16722)

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
Statistica con cenni storici della Gerarchia e dei Fedeli di rito Orientale	18 —	19,50	22 —
Linteo rubro religatum	24 —	25,50	28 —

CODIFICAZIONE CANONICA ORIENTALE - FONTI

Fasc. I.	**Testi vari di diritto nuovo** (1550-1902) - Parte prima	25 —	28 —	36 —
Fasc. II.	**Testi vari di diritto nuovo** (1550-1902) - Parte seconda	25 —	28 —	36 —
Fasc. III.	**Disciplina antiochena** (Siri): I. **Nomocanone di Bar-Hebreo**	10 —	13 —	15 —
Fasc. IV.	**Disciplina caldea:** I. **Droit ancien: Synodes** (Synodicon orientale); Collectio canonum synodicorum d'Ebedjésus de Nisibe	15 —	18 —	22 —
Fasc. V.	**Disciplina alessandrina** (Etiopi): Testi di diritto antichi e moderni riguardanti gli Etiopi	25 —	28 —	36 —
Fasc. VI.	**Disciplina alessandrina:** Testi di diritto antichi riguardanti gli Etiopi	25 —	28 —	33 —
Fasc. VII.	**Disciplina armena:** Testi vari di diritto canonico armeno (Secoli IV-XVII)	25 —	28 —	36 —
Fasc. VIII.	**Studi storici sulle fonti del Diritto canonico orientale**	50 —	55 —	60 —
Fasc. IX.	**Disciplina generale antica** (sec. II-IX)	25 —	28 —	36 —
Fasc. X.	**Disciplina bizantina** (Rumeni): Testi di diritto particolare dei Rumeni	45 —	50 —	55 —
Fasc. XI.	**Disciplina bizantina** (Ruteni): Testi di diritto particolare dei Ruteni	55 —	60 —	72 —
Fasc. XII.	**Disciplina antiochena** (Maroniti): Testi di diritto particolare dei Maroniti	65 —	70 —	75 —
Fasc. XIII.	**Disciplina antiochena** (Maroniti): I. Ius particulare Maronitarum: A) Textus iuris non approbati. *Paratur*	—	—	—
Fasc. XIV.	**Disciplina antiochena** (Maroniti): II. Ius particulare religiosorum. *Paratur*	—	—	—
Fasc. XV.	**Discipline byzantine** (Melkites): Droit particulier des Melkites. - Première partie: Textes du droit approuvé	25 —	28 —	36 —
Fasc. XVI.	**Discipline byzantine** (Melkites): Droit particulier des Melkites. - Deuxième partie: Textes du droit non approuvé. *Sub prelo*	—	—	—

NORME per l'amministrazione delle mense vescovili in Italia.
Per comodità delle Curie diocesane sono state stampate in fascicolo separato (franco di porto) . . . . . 2 — 2 — —

ANNUARIO PÓNTIFICIO per l'anno 1935

Ritratto di S. S. Pio XI, pp. 1224. - Legatura in tela, titolo in oro.

La serie dei Romani Pontefici — La Gerarchia Cattolica: Pontefice regnante - Collegio dei Cardinali - Patriarcati - Arcivescovati e Vescovati residenziali - Arcivescovati e Vescovati titolari - Abbazie e Prelature Nullius - *Amministrazioni Apostoliche* ad nutum Sanctae Sedis - *Prelati di rito orientale con giurisdizione ordinaria - Vicariati Apostolici - Prefetture Apostoliche - Missioni - Custodia di Terra Santa - Religiosi — La Curia Romana: Sacre Congregazioni - Tribunali - Uffici — Rappresentanze della Santa Sede - Corpo diplomatico presso la Santa Sede - Commissioni permanenti - La Cappella Pontificia - La Famiglia Pontificia - Elemosineria Apostolica - Uffici e amministrazioni Palatine - Stato della Città del Vaticano - Ordini equestri.*

APPENDICE.

Vicariato di Roma — Vicariato della Città del Vaticano — Istituti di studi superiori — Accademie Pontificie — Seminari — Collegi Ecclesiastici — Collegi di Religiosi — Ospizi — Dati statistici — Distribuzione geografica delle Sedi residenziali, Vicariati e Prefetture apostoliche, ecc. — Elenco alfabetico dei nomi de curia *— Indice delle Protettorie — Elenchi alfabetici degli appartenenti alla Cappella e alla Famiglia Pontificia — Dignitari defunti — Indice alfabetico dei nomi delle persone — Indice delle materie — Indice schematico del volume Correzioni ed aggiunte — Principali variazioni occorse durante la stampa.*

In Roma L. 30 — In Italia L. 33 — Estero L. 38 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"**
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano - °/o postale N. 1-16722)